

Lukács evangéliuma

Ajánlás

¹ Mivel sokan kezdték már rendszeresen megírni azoknak az eseményeknek elbeszélését, amelyek nálunk beteljesedtek, ² úgy, amint ránk hagyták azokat, akik kezdettől fogva szemtanúi és szolgálói voltak az igének, ³ jónak láttam magam is, aki eleitől fogva mindennek szorgalmasan végére jártam, hogy azokról rendszeresen írjak neked, jó Teofilus, ⁴ hogy megtudd azoknak a dolgoknak megbízhatóságát, amelyekre tanítottak.

Keresztelő János születésének ígérete

⁵ Heródesnek, Júdea királyának idejében volt egy Zakariás nevű pap, az Abija rendjéből. Felesége pedig Áron leányai közül való volt, és annak neve: Erzsébet. ⁶ Mindketten igazak voltak Isten előtt, és feddhetetlenül éltek az Úr parancsolatai és rendelkezései szerint. ⁷ Nem volt nekik gyermekük, mert Erzsébet meddő volt, és mindketten már idős emberek voltak.

⁸ Történt pedig, hogy amikor rendjének beosztása szerint papi szolgálatot végzett Isten előtt, ⁹ a papi tiszt szokása szerint rá került a sor, hogy bemenjen az Úr templomába, és bemutassa a füstölőáldozatot. ¹⁰ A nép egész sokasága kint imádkozott a füstölőáldozat idején.

¹¹ Neki pedig megjelent az Úr angyala, megállt a füstölőoltár jobb oldalán. ¹² Láttára megrettent Zakariás, és félelem szállta meg. ¹³ Az angyal ezt mondta neki: „Ne félj, Zakariás, mert meghallgatásra talált a te könyörgésed, és feleséged, Erzsébet fiút szül neked, akit nevez Jánosnak. ¹⁴ Ő örömdre és vigasságodra lesz, és sokan fognak örülni születésének, ¹⁵ mert nagy lesz ő az Úr előtt, és bort és részegítő italt nem iszik, és már anyja méhétől fogva megtelik Szentlélekkel. ¹⁶ És Izrael fiai közül sokakat megtérít az Úrhoz, az ő Istenükhöz. ¹⁷ És maga is Isten előtt fog járni Illés lelkével és erejével, hogy az atyák szívét a gyermekekhez, és az engedetleneket az igazak lelkületére térítse, hogy az Úr számára felkészítse a népet.”

¹⁸ Zakariás ezt mondta az angyalnak: „Miből tudhatom ezt meg? Mert én vén vagyok, és az én feleségem is igen idős.”

¹⁹ Az angyal így válaszolt neki: „Én vagyok Gábel, aki Isten előtt állok. Ő küldött engem, hogy beszéljek veled, és ezt az örömhírt meghozzam neked. ²⁰ Íme, megnémulsz, és nem szólhatsz addig a napig, amelyen ezek megtörténnek, mert nem hittél az én beszédemnek, amelyek majd beteljesednek a maguk idejében.”

²¹ A nép pedig várta Zakariást, és csodálkozott, hogy a templomban késlekedik. ²² Amikor kijött, nem tudott szólni hozzájuk, és ebből megértették, hogy látomást látott

a templomban, mert csak integetett nekik, és néma maradt.

²³ És történt, hogy amikor leteltek szolgálatának napjai, elment haza. ²⁴ E napok után felesége, Erzsébet fogant méhében, és öt hónapra elrejtőzött, és ezt mondta: ²⁵ „Így cselekedett velem az Úr azokban a napokban, amelyekben rám tekintett, hogy elvegye szégyenemet az emberek előtt.”

Jézus születésének ígérete

²⁶ A hatodik hónapban Isten elküldte Gábriel angyalt Galileának Názáret nevű városába ²⁷ egy szűzhöz, aki a Dávid házából való József nevű férfinak volt a jegyese. A szűznek Mária volt a neve. ²⁸ És az angyal bement hozzá, és ezt mondta: „Üdvözlégy, kegyelembe fogadott! Az Úr veled van!”

²⁹ Ő pedig megdöbbsent ezekre a szavakra, és elgondolkozott, hogy milyen köszöntés ez. ³⁰ Az angyal ezt mondta neki: „Ne félj, Mária, mert kegyelmet találtál Istennél! ³¹ Íme, fogansz méhedben, és fiút szülsz, akit nevezs Jézusnak. ³² Ő nagy lesz, és a Magasságos Fiának nevezik, és neki adja az Úr Isten Dávidnak, az Ő atyjának királyi székét. ³³ És uralkodik a Jákób házán örökké, és az Ő királyságának nem lesz vége!”

³⁴ Mária ezt mondta az angyalnak: „Hogyan lesz ez, hiszen nincs férjem?”

³⁵ Így válaszolt neki az angyal: „A Szentlélek száll reád, és a Magasságos ereje árnyékoz be téged, ezért aki születik, Szentnek nevezik majd,

Isten Fiának. ³⁶ Íme, a te rokonod, Erzsébet is fiút fogant öregségére, és már a hatodik hónapban van az, akit meddőnek mondtak, ³⁷ mert Istennél semmi sem lehetetlen.”

³⁸ Mária ezt mondta: „Íme, az Úr szolgálóleánya, legyen úgy, ahogy mondtad.” És akkor elment tőle az angyal.

Mária Erzsébetnél

³⁹ Azokban a napokban útra kelt Mária, és nagy sietséggel a hegyvidékre, Júda egyik városába ment. ⁴⁰ Bement Zakariás házába, és köszöntötte Erzsébetet. ⁴¹ És történt, hogy amikor Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, a magzat megmozdult méhében, és Erzsébet megtelt Szentlélekkel, ⁴² és hangosan felkiáltott: „Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse. ⁴³ De hogyan történhet velem az, hogy az én Uramnak anyja jön hozzám? ⁴⁴ Mert íme, amikor köszöntésed szava eljutott fülembe, a magzat ujjongva megmozdult méhemben. ⁴⁵ És boldog az, aki hitt, mert beteljesednek azok, amiket az Úr neki mondott.”

Mária éneke

⁴⁶ Akkor Mária ezt mondta:
„Magasztalja az én lelkem az Urat,
⁴⁷ és örvendez az én lelkem megtartó Istenemben.
⁴⁸ Mert rátekintett
szolgálóleányának alázatos állapotára,
mert íme, mostantól fogva boldognak mond engem minden nemzedék.

- 49 Mert nagy dolgokat cselekedett velem a Hatalmas, és szent az ő neve.
- 50 És irgalma nemzedékről nemzedékre van azokon, akik őt félik.
- 51 Hatalmas dolgot cselekedett karjával, szétszórta a szívük szándékában felfuvalkodottakat.
- 52 Hatalmasokat döntött le trónjaikról, és felmagasztalta az alázatosokat.
- 53 Éhezőket látott el javakkal, és gazdagokat küldött el üresen.
- 54 Felkarolta Izraelnek, az ő szolgájának ügyét, mert megemlékezett irgalmasságáról
- 55 Ábrahám és utódai iránt örökké – amint megmondta atyáinknak.“
- 56 Mária Erzsébettel maradt három hónapig, aztán hazament.

Keresztelő János születése

57 Amikor eljött Erzsébet szülésének ideje, fiút szült. 58 És meghallották szomszédai és rokonai, hogy az Úr kegyelmesen cselekedett vele, együtt örültek vele.

59 És történt a nyolcadik napon, eljöttek körülmetélni a gyermeket, és az ő atyja nevéből Zakariásnak akarták őt nevezni. 60 Anyja azonban megszólalt, és ezt mondta: „Nem, hanem János legyen a neve.“

61 És ezt mondták neki: „De hiszen senki sincs rokonságodban, akit így hívnának.“

⁶² És intettek atyjának, hogy hogyan akarja nevezni. ⁶³ Ő pedig egy táblát kért, és ezt írta rá: „János a neve.” Erre mindenki elcsodálkozott. ⁶⁴ És egyszerre megnyílt szája és nyelve, és beszélt, és áldotta Istent. ⁶⁵ Félelem szállta meg a szomszédokat, és Júdea egész hegyvidékén elhíresztelték mindezeket. ⁶⁶ Akik meghallották, szívükbe vésték, és ezt mondták: „Vajon mi lesz ebből a gyermekből?” Az Úr keze vele volt.

Zakariás éneke

⁶⁷ Zakariás, az ő atya megtelt Szentlélekkel, és így prófétált:

⁶⁸ „Áldott az Úr, Izrael Istene,
hogy meglátogatta és megváltotta az Ő
népét,
⁶⁹ és erős üdvözítőt támasztott nekünk
az ő gyermekének, Dávidnak házában,
⁷⁰ amint szólott a szent prófétáinak szája által
örök időktől fogva,
⁷¹ hogy megszabadít ellenségeinktől,
és mindazoknak kezéből, akik minket
gyűlölnék;
⁷² hogy irgalmasságot cselekedjék a mi
atyáinkkal,
és megemlékezzék az ő szent szövetségéről,
⁷³ az esküről, amellyel megesküdött
Ábrahámnak, a mi atyánknak, hogy
megadja nekünk,
⁷⁴ hogy megszabadulva ellenségeink kezéből,
félelem nélkül szolgáljunk Neki,
⁷⁵ szentségben és igazságban őelőtte
életünk minden napján.

- 76 Te pedig, kisgyermek, a Magasságos prófétája leszel,
mert az Úr előtt jársz, hogy útjait előkészítsd,
77 és az üdvösség ismeretére megtanítsd az ő népét
a bűnök bocsánatával,
78 a mi Istenünknek nagy irgalmasságáért,
amellyel meglátogatott minket a naptámadat a magasságból,
79 hogy világítson azoknak, akik a halál árnyékában ülnek,
és igazgassa lábunkat a békesség útjára.”
80 A kisgyermek pedig növekedett és erősödött lélekben, és a pusztában volt egészen addig a napig, amelyen nyilvánosan föl nem lépett Izraelben.

2

Jézus születése

¹ Történt pedig azokban a napokban, hogy Augustus császár parancsolatot adott ki, hogy írják össze az egész földet. ² Ez az összeírás először akkor történt, amikor Szíriában Cirénius volt a helytartó. ³ Mindenki elment tehát a maga városába, hogy összeírják.

⁴ József is elment Galileából, Názáret városából Júdeába, Dávid városába, amelynek neve Betlehem, mivel Dávid házából és nemzetségéből való volt, ⁵ hogy összeírják Máriával, aki jegyese volt, és aki várandós volt. ⁶ És történt, amikor ott voltak, eljött

szülésének ideje. ⁷ És megszülte elsősülött fiát, és bepólyálta, és jászolba fektette, mert nem volt helyük a vendégfogadóban.

⁸ Pásztorok voltak azon a vidéken, akik kinn a mezőn tanyáztak, és éjszaka is őrködtek nyájuk mellett. ⁹ És íme, az Úr angyala hozzájuk jött, és az Úr dicsősége körülvette őket, és nagy félelem vett erőt rajtuk. ¹⁰ Az angyal pedig ezt mondta nekik: „Ne féljete! Íme, nagy örömet hirdetek nektek, amely az egész népnek öröme lesz. ¹¹ Mert Megtartó született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. ¹² Ez pedig nektek a jel: egy kisgyermeket találtok bepólyálva feküdni a jászolban.”

¹³ És hirtelen az angyallal mennyei seregek sokasága jelent meg, akik Istent dicsérték, és ezt mondták:

¹⁴ „Dicsőség a magasságban Istennek,
és a földön békesség,
és az emberekhez jóakarát!”

¹⁵ És történt, hogy amikor elmentek tőlük az angyalok a mennybe, a pásztorok ezt mondták egymásnak: „Menjünk el egészen Betlehemig, és lássuk meg, ami történt, amit az Úr tudtul adott nekünk.”

¹⁶ Elmentek azért nagy sietséggel, és megtalálták Máriát és Józsefet és a kisgyermeket, aki a jászolban feküdt. ¹⁷ Ezt látva elbeszélték azt, amit a gyerekekről hallottak. ¹⁸ Mindenki, aki hallotta, elcsodálkozott azon, amit a pásztorok mondtak. ¹⁹ Mária pedig megőrizte, és szívében forgatta a hallottakat. ²⁰ A pásztorok pedig

visszatértek, dicsőítették és dicsérték Istent mindazért, amit hallottak és láttak, úgy, ahogy az megmondattott nekik.

Jézus bemutatása a templomban. Simeon és Anna

²¹ Amikor a nyolc nap elmúlt, hogy a kisgyermeket körülmetéljék, Jézusnak nevezték, ahogy az angyal nevezte mielőtt még anyja méhében megfogant.

²² Amikor Mózes törvénye szerint leteltek Mária tisztulásának napjai, felvitték Jézust Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak.

²³ Ahogyan meg van írva az Úr törvényében, hogy minden elsőszülött fiú az Úrnak legyen szentelve, ²⁴ és hogy áldozatot mutassanak be az Úr törvénye szerint: „Egy pár gerlicét vagy két galambfiókat.”

²⁵ És íme, volt Jeruzsálemben egy ember, akinek a neve Simeon volt, és ez az ember igaz és istenfélő volt, és várta Izrael vigasztalását, és a Szentlélek volt rajta. ²⁶ Azt a kinyilatkoztatást kapta a Szentlélektől, hogy addig nem hal meg, amíg meg nem látja az Úrnak Krisztusát.

²⁷ A Lélek indításából a templomba ment, és amikor a gyermek Jézust szülei bevitték, hogy érte a törvény előírása szerint cselekedjenek, ²⁸ karjába vette, és áldotta Istent, és ezt mondta:

²⁹ „Mostan bocsátod el, Uram, a te szolgádat
beszéded szerint békességben,

³⁰ mert látták az én szemeim a te üdvösségedet,

³¹ amelyet készítettél minden nép szeme láttára,
³² világosságul a pogányok megvilágosítására,
és a te népednek, Izraelnek dicsőségére.”

³³ József pedig és az ő anyja csodálkozott azokon, amiket őfelőle mondott. ³⁴ És Simeon megáldotta őket, és ezt mondta Máriának, az ő anyjának: „Íme, ő sokak elbukására és felemelésére rendeltetett Izraelben, és jel lesz, amelynek sokan ellene mondanak, ³⁵ még a te lelkedet is éles tör járja majd át, hogy sok szív gondolata nyilvánvalóvá legyen.”

³⁶ Volt egy próféta is, Anna, Fánuel leánya, Áser nemzetségéből. Nagyon előrehaladott korú volt, hajadon kora után csak hét esztendeig élt férjével. ³⁷ Már nyolcvannégy esztendeje özvegy volt. Nem távozott el a templomból, mert böjtöléssel és imádkozással szolgált éjjel és nappal. ³⁸ Ugyanabban az órában odalépett, hálát adott az Úrnak, és beszélt róla mindenkinek, akik Jeruzsálemben a megváltást várták.

³⁹ Amikor mindent elvégeztek az Úr törvénye szerint, visszatértek Galileába, városukba, Názáretbe. ⁴⁰ A kisgyermek pedig növekedett és erősödött lélekben, megtelt bölcsességgel és az Isten kegyelme volt rajta.

⁴¹ Szülei évenként felmentek Jeruzsálembe húsvét ünnepére. ⁴² Amikor tizenkét esztendő lett, szintén fölmentek Jeruzsálembe az ünnepi szokás szerint. ⁴³ Miután elteltek az ünnepnapok, hazaindultak. A gyermek Jézus azonban Jeruzsálemben maradt, de sem József,

sem az anyja nem vette észre. ⁴⁴ Azt gondolták, hogy az útitársaik között van. Egynapi járóföldet mentek, és akkor kezdték keresni a rokonok és ismerősök között. ⁴⁵ Amikor nem találták, visszamentek Jeruzsálembe, hogy megkeressék. ⁴⁶ És történt, hogy harmadnapra találták meg a templomban, a tanítómesterek között ülve, amint hallgatta és kérdegette őket. ⁴⁷ Mindnyájan, akik őt hallgatták, elcsodálkoztak értelmén és feleletein. ⁴⁸ Amikor szülei meglátták, elcsodálkoztak, és anyja ezt mondta neki: „Fiam, miért tetted ezt velünk? Íme, atyád és én nagy bánattal kerestünk téged.”

⁴⁹ Ő pedig ezt mondta nekik: „Miért kerestetek engem? Vagy nem tudjátok, hogy nekem az én Atyám dolgaival kell foglalkoznom?” ⁵⁰ De ők nem értették, amit mondott nekik.

⁵¹ Jézus ezután elment velük Názáretbe, és engedelmeskedett nekik. Anyja szívében megőrizte mindezeket. ⁵² Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testben és az Isten és emberek előtti kedvességben.

3

Keresztelő János

Mt 3,1-12; Mk 1,2-8; Jn 1,19-28

¹ Tibériusz császár uralkodásának tizenötödik esztendejében pedig, amikor Júdeában Poncius Pilátus volt a helytartó, és Galileának negyedes fejedelme Heródes volt, Iturea, Trakhónitisz tartományának pedig negyedes fejedelme az ő

testvére, Fülöp volt, Abiléné negyedes fejedelme pedig Lüsziániász volt. ² Annás és Kajafás főpapsága idején szólt az Úr Jánoshoz, Zakariás fiához a pusztában. ³ Az elment a Jordán mellett lévő tartományokba, prédikálva a megtérés keresztségét a bűnök bocsánatára, ⁴ ahogyan meg van írva Ézsaiás próféta beszédeinek könyvében, aki ezt mondja:

„Kiáltó szava szól a pusztában:

Készítsétek el az Úrnak útját,
egyenségetek ösvényeit.

⁵ Minden szakadékot töltsetek fel,
minden hegyet és halmot hordjatok el,
ami egyenetlen, legyen egyenessé, és a
göröngyös simává,
⁶ és meglátja minden halandó Isten
szabadítását.“

⁷ Ezt mondta tehát a sokaságnak, amely kiment hozzá, hogy megkeresztelje: „Viperák fajzata! Ki figyelmeztetett titeket, hogy a közelgő harag elől elmeneküljete? ⁸ Teremjete azért megtéréshez méltó gyümölcsöket, és ne mondogassátok magatokban: Ábrahám a mi atyánk! Mert mondom nektek, hogy Isten ezekből a kövekből is tud fiakat támasztani Ábrahámnak. ⁹ A fejsze pedig már ott van a fák gyökerén: kivágnak, és tűzre vetnek minden fát, amely nem terem jó gyümölcsöt.“

¹⁰ A sokaság megkérdezte tőle: „Mit cselekedjünk tehát?“

¹¹ Ő így felelt nekik: „Akinek két köntöse van, egyiket adja annak, akinek nincs, és akinek van ennivalója, hasonlóan cselekedjék.”

¹² És eljöttek a vámszedők is, hogy megkérésztelkedjenek, és ezt mondták neki: „Mester, mit cselekedjünk?”

¹³ Ő pedig nekik ezt mondta: „Semmi többet ne követeljeteK, mint amennyi ki van szabva.”

¹⁴ És megkérdezték őt a katonák is. „Hát mi mit cselekedjünk?” Nekik ezt felelte: „Senkit ne bántalmazzatok, ne zsaroljatok, és elégedjeteK meg zsoldotokkal.”

¹⁵ Amikor a nép várt, szívükben azon gondolkoztak, hogy vajon nem János-e a Krisztus?

¹⁶ János így válaszolt mindenkinek: „Én ugyan vízzel keresztelleK titeket, de eljön, aki nálam erősebb, és nem vagyok méltó, hogy saruja szíját megoldjam. Ő majd Szentlélekkel és tőzzel keresztel titeket. ¹⁷ Szórolapátja a kezében van, és megtisztítja szérőjét, és a gabonát a csűrőbe gyűjti, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tőzzel.”

¹⁸ Még sok egyébre is intette őket, és hirdette az evangéliumot a népnek. ¹⁹ Amikor pedig Heródest, a negyedes fejedelmet megfeddte Heródiásért, testvérének, Fülöpnek feleségéért és minden gonosz tettéért, amiket Heródes cselekedett, ²⁰ ő még mindezt azzal tetézte, hogy Jánost tömlőcbe vetette.

Jézus megkeresztelkedése

Mt 3,13-17; Mk 1,9-11; Jn 1,29-34

21 Történt pedig, hogy amikor az egész nép megkeresztelkedett, és Jézus is megkeresztelkedett és imádkozott, megnyílt az ég, 22 és leszállt rá a Szentlélek testi formában, mint egy galamb, és szózat jött a mennyből: „Ez az én szeretett fiam, akiben gyönyörködöm!”

Jézus nemzetségi táblázata

Mt 1,1-17

23 Jézus mintegy harmincesztendő volt, amikor tanítani kezdett, aki, amint állították, József fia volt,

ő pedig Élié; 24 ez Mattáté,
ez Lévié, ez Melkié,
ez Jannájé, ez Józsefé,

25 ez Mattatiásé, ez Ámósé,
ez Náhumé, ez Heszlié,
ez Naggaié, 26 ez Mahaté,
ez Mattatiásé, ez Simeié,
ez Jószeké, ez Jódáé;

27 ez Jóhánáné, ez Résáé,
ez Zerubbábelé, ez Sealtielé,
ez Nérié, 28 ez Melkié,
ez Addié, ez Kószámé,
ez Elmadámé, ez Éré;

29 ez Jézusé, ez Eliézeré,
ez Jórimé, ez Mattáté,
ez Lévié, 30 ez Simeoné,
ez Júdáé, ez Józsefé,
ez Jónámé, ez Eljákimé;

31 ez Meleáé, ez Mennáé,
ez Mattátáé, ez Nátáné,
ez Dávidé, 32 ez Isaié,
ez Óbédé, ez Bóázé,

ez Szalmóné, ez Nahsóné,
³³ ez Aminádábé, ez Adminé, ez Arnié,
ez Heszróné, ez Fáreszé,
ez Júdáé, ³⁴ ez Jákóbé,
ez Izsáké, ez Ábrahámé,
ez Tárée, ez Náhoré,
³⁵ ez Szerugé, ezt Reué,
ez Pelegé, ez Héberé,
ez Selahé, ³⁶ ez Kénáné,
ez Arpaksádé, ez Sémé,
ez Nóée, ez Lámeké;
³⁷ ez Metusélahé, ez Hénóké,
ez Járedé, ez Mahalalélé,
ez Kénáné, ³⁸ ez Enósé,
ez Sété, ez Ádámé;
ez pedig Istené.

4

Jézus megkísértése

Mt 4,1-11; Mk 1,12-13

¹ Jézus Szentlélekkel telve visszatért a Jordántól, és a Lélek indítására a pusztában volt ² negyven napig, miközben kísértette az ördög. Nem evett semmit azokban a napokban, de amikor azok elmúltak, megéhezett.

³ És az ördög ezt mondta neki: „Ha Isten Fia vagy, mondd ennek a kőnek, hogy változzék kenyérré.”

⁴ Jézus így válaszolt neki: „Meg van írva, hogy »nemcsak kenyérrrel él az ember, hanem Istennek minden igéjével.«”

⁵ Majd felvitte őt az ördög egy nagy, magas hegyre, megmutatta neki egy szempillantás

alatt a föld minden országát, ⁶ és ezt mondta neki: „Neked adom mindezt a hatalmat és ezek dicsőségét, mert nekem adatott, és annak adom, akinek akarom. ⁷ Azért, ha engem imádsz, mindez a tied lesz.”

⁸ Jézus így válaszolt neki: „Távozz tőlem, sátán! Meg van írva: »Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!«”

⁹ Aztán Jeruzsálemben vitte őt, és a templom párkányára állította, és ezt mondta neki: „Ha Isten Fia vagy, vedd le magad innen, ¹⁰ mert meg van írva:

»Az ő angyalainak megparancsolta,
hogy őrizzenek téged,

¹¹ és tenyerükön hordozzanak,
hogy kőbe ne üsd lábadat.«”

¹² Jézus így válaszolt neki: „Megmondatott: »Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet!«”

¹³ Amikor az ördög minden kísértést elvégzett, eltávozott tőle egy időre.

Jézus Názáretben

Mt 13,53-58; Mk 6,1-6

¹⁴ Jézus visszatért a Lélek erejével Galileába, és híre ment az egész környéken. ¹⁵ Tanított a zsinagógáikban, és mindenki dicsőítette.

¹⁶ Amikor Názáretbe ment, ahol felnevelkedett, szokása szerint szombatnapon a zsinagógába ment, és felállt felolvasni.

¹⁷ Ézsaiás próféta könyvét adták neki, és amikor kinyitotta a könyvet, felkereste azt a helyet, ahol ez volt megírva:

¹⁸ „Az Úr Lelke van rajtam,

mert felkent engem,
hogy a szegényeknek az evangéliumot hird-
essem,
elküldött, hogy a megtört szívűeket
meggyógyítsam, hogy a foglyoknak
szabadulást hirdessek,
és a vakoknak szemük megnyílását,
hogy szabadon bocsássam az elnyomottakat,
19 hogy hirdessem az Úr kedves esztendejét!”

20 És behajtva a könyvet, visszaadta a
szolgának, és leült. A zsinagógában minden-
inek a szeme rajta függött. 21 Ő pedig így szólt
hozzájuk: „Ma teljeseedett be ez az Írás fületek
hallatára!”

22 És mindnyájan bizonyrágot tettek róla, és
álméltak a kegyelem ígéein, amelyek ajkáról
fakadtak, és ezt mondták: „Nem József fia ez?”

23 Ő ezt mondta nekik: „Bizonyára azt
a közmondást mondjátok nekem: Orvos,
gyógyítsd meg magad! Amit hallottunk, hogy
Kapernaumban történt, itt a te házában is
cselekedd meg!”

24 Majd így folytatta: „Bizony mondom nek-
tek, hogy egy próféta sem elfogadott a maga
házában. 25 Igazán mondom nektek: Illés
idejében sok özvegyasszony volt Izraelben,
amikor az ég három esztendeig és hat hónapig
be volt zárva, úgyhogy az egész tartományban
nagy éhség volt, 26 és közülük senkihez sem
küldetett Illés, csak a szidóni Sareptába az
özvegyasszonyhoz. 27 Elizeus próféta idejében

sok bélpoklos volt Izraelben, de azok közül egy sem tisztult meg, csak a szír Naamán.”

²⁸ Ennek hallatán harag töltött el mindenkit a zsinagógában. ²⁹ Felkeltek, kiűzték őt a városon kívül, és annak a hegynek a szélére vitték, amelyen az ő városuk épült, hogy onnan letaszítsák. ³⁰ Ő azonban átment közöttük, és eltávozott.

Jézus tisztátalan lelket űz ki

Mk 1,21-28

³¹ Elment Kapernaumba, Galilea városába, és tanította őket szombatnapon. ³² Azok csodálkoztak a tanításán, mert szavának hatalma volt.

³³ A zsinagógában pedig volt egy tisztátalan ördögi lélektől megszállt ember, aki fennhangon így kiáltott: ³⁴ „Mi közünk hozzád názáreti Jézus? Azért jöttél, hogy elpusztíts minket. Ismerlek téged, hogy ki vagy: az Isten Szentje!”

³⁵ Jézus rászólt: „Némulj meg, és menj ki belőle!” És az ördög középre vetette, kiment belőle, és nem ártott neki semmit.

³⁶ Mindnyájukat félelem szállta meg, és így szóltak egymáshoz: „Milyen beszéd ez, hogy hatalommal és erővel parancsol a tisztátalan lelkeknek, és azok kimennek?” ³⁷ És elterjedt a híre mindenütt a környéken.

Jézus meggyógyítja Péter anyósát

Mt 8,14-15; Mk 1,29-31

³⁸ A zsinagógából eltávozva Simon házába ment. Simon anyósa pedig nagy lázban feküdt, és szóltak neki érdekében. ³⁹ Jézus mellé állt,

ráparancsolt a lázra, és az elhagyta őt. Ő pedig azonnal felkelt, és szolgált nekik.

Jézus sok beteget meggyógyít

Mt 8,16-17; Mk 1,32-39

⁴⁰ Napnyugtakor mindenki hozzá vitte különféle bajban szenvedő betegét, ő pedig mindegyikre rátette kezét, meggyógyította őket. ⁴¹ Sokakból ördögök is kimentek, és ezt kiáltották: „Te vagy a Krisztus, az Isten Fia!” De ő rájuk parancsolt, nem engedte őket szólni, mivel tudták, hogy ő a Krisztus.

⁴² Napfölkeltkor elindult, és egy puszta helyre ment. De a sokaság megkereste őt, hozzá mentek, marasztalták, hogy ne menjen el tőlük. ⁴³ Ő pedig ezt mondta nekik: „Más városokban is hirdetnem kell Isten országát, mert ez a küldetésem.” ⁴⁴ És prédikált Galilea zsinagógáiban.

5

Péter halfogása

Mt 4,18-22; Mk 1,16-20

¹ Történt, hogy amikor a sokaság hozzá tódult, hogy hallgassa Isten beszédét, ő a Genezárét-tónál állt, ² és látott két hajót állni a vízen. A halászok pedig, miután azokból kiszálltak, a hálóikat mosták. ³ Beszállt az egyik hajóba, amely Simoné volt, és kérte őt, hogy vigye egy kissé beljebb a parttól. Amikor leült, a hajóból tanította a sokaságot.

⁴ Miután befejezte beszédét, ezt mondta Simonnak: „Evezz a mélyre, és vessétek ki hálótokat fogásra!”

⁵ Simon így felelt: „Mester, jóllehet egész éjszaka fáradtunk, mégsem fogtunk semmit, de a te parancsodra kivetem a hálót.”

⁶ Amikor ezt megtették, a halaknak olyan sokaságát kerítették be, hogy szakadozott a hálójuk. ⁷ Ezért intettek társaiknak, akik a másik hajóban voltak, hogy jöjjenek, és segítsenek nekik. Azok odamentek, és megtöltötték mind a két hajót annyira, hogy csaknem elsüllyedtek.

⁸ Amikor ezt Simon Péter látta, Jézus lába elé borult, és ezt mondta: „Eredj el tőlem, mert én bűnös ember vagyok, Uram!” ⁹ Mert félelem fogta el őt és mindazokat, aki vele voltak, a halfogás miatt. ¹⁰ Hasonlóképpen Jakabot és Jánost is, Zebedeus fiait, akik Simonnak társai voltak.

Jézus ezt mondta Simonnak: „Ne félj, mostantól fogva embereket fogsz.” ¹¹ És a hajókat a szárazra vonták, elhagyták mindenüket, és követték őt.

Jézus meggyógyít egy leprást

Mt 8,1-4; Mk 1,16-20

¹² Történt, hogy amikor az egyik városban volt, íme, volt ott egy leprával borított ember, és amikor meglátta Jézust, arcra borulva kérte őt, és ezt mondta: „Uram, ha akarsz, megtisztíthatsz engem!”

13 Jézus pedig kinyújtotta kezét, megérintette őt, és ezt mondta: „Akarom, tisztulj meg!” És azonnal letisztult róla a lepra.

14 És megparancsolta neki, hogy ezt senkinek se mondja el, hanem: „Menj el, mutasd meg magad a papnak, és vigyél áldozatot megtisztulásodért, amint Mózes megparancsolta, bizonyosságul nekik.”

15 De a hír annál jobban elterjedt róla, és nagy sokaság gyűlt össze, hogy őt hallgassák, és hogy meggyógyítsa betegségüket. 16 Ő azonban félrevonult a pusztába, és imádkozott.

Jézus meggyógyítja a bénát

Mt 9,1-8; Mk 2,1-12

17 És történt egy napon, hogy tanított, és ott ültek a farizeusok és a törvénytudók, akik Galileának és Júdeának falvaiból és Jeruzsálemből jöttek, az Úr hatalma volt vele, hogy gyógyítson. 18 És íme, férfiak ágyon hoztak egy embert, aki béna volt, és igyekeztek bevinni és elé tenni. 19 A sokaság miatt azonban nem találták módját, hogyan vigyék be, felmentek a háztetőre, és a cseréptetőn át bocsátották le ágyastól a középre, Jézus elé.

20 Ő pedig látva hitüket, így szólt: „Ember, megbocsátattak neked a te bűneid!”

21 Az írástudók és farizeusok elkezdtek tanakodni: „Kicsoda ez, aki ilyen káromlást szól? Ki bocsáthatja meg a bűnöket, ha nem egyedül Isten?”

²² Jézus felismerte gondolataikat, ezt mondta nekik: „Miért tanakodtok szívetekben? ²³ Mi könnyebb, azt mondani: megbocsátattak neked a te bűneid, vagy azt mondani: kelj fel és járj? ²⁴ Hogy pedig megtudjátok, hogy az Emberfiának van hatalma e földön megbocsátani a bűnöket (ezt mondta a bénának): Neked mondom, kelj fel, vedd fel az ágyadat, eredj haza!” ²⁵ És az szemük láttára felkelt, felvette, amin feküdt, és elment haza, dicsőítve Istent. ²⁶ Ámulat fogta el mindnyájukat, dicsőítették Istent, és megteltek félelemmel, és ezt mondták: „Bizony csodálatos dolgokat láttunk ma!”

Jézus elhívja Lévit

Mt 9,9-13; Mk 2,13-17

²⁷ Ezután kiment, és meglátott egy Lévi nevű vámszedőt, aki a vámnál ült, és ezt mondta neki: „Kövess engem!” ²⁸ Az otthagya mindent, felkelt, és követte őt.

²⁹ És Lévi nagy vendégséget készített neki házában. Vámosoknak és másoknak sokasága volt ott, akik velük együtt asztalhoz telepedtek. ³⁰ Az írástudók és farizeusok pedig zúgolódtak, és a tanítványainak ezt mondták: „Miért esztek és isztek a vámszedőkkel és bűnösökkel együtt?”

³¹ Jézus így válaszolt nekik: „Az egészségeseseknek nincs szükségük orvosra, hanem a betegeknek. ³² Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam megtérésre, hanem a bűnösöket.”

Jézus tanítása a böjtről

Mt 9,14-17; Mk 2,18-22

³³ Azok pedig ezt mondták neki: „Mi az oka, hogy János tanítványai gyakran böjtölnek és imádkoznak, hasonlóképpen a farizeusoké is, a te tanítványaid pedig esznek és isznak?”

³⁴ Ő pedig ezt mondta nekik: „Rávehetitek-e a lakodalmásokat, hogy böjtöljenek, míg velük van a vőlegény? ³⁵ De jönnek majd napok, amikor a vőlegény elvétetik tőlük, és akkor azokban a napokban böjtölnek majd.”

³⁶ Egy példázatot is mondott nekik: „Senki sem tép ki új ruhából foltot, hogy a régi ruhára varrja, mert így az újat is eltépi, és nem is illene a régi ruhához az új folt. ³⁷ És senki sem tölti az új bort régi tömlőbe, mert az új bor kiszakítja a tömlőket, és a bor kiömlik, és a tömlők is tönkremennek. ³⁸ Hanem az új bort új tömlőkbe kell tölteni, és akkor mindkettő megmarad. ³⁹ Aki pedig óbort iszik, az nem kíván újat, mert azt mondja: Jobb az ó.”

6

Kalásztépés szombaton

Mt 12,1-8; Mk 2,23-28

¹ Történt pedig a húsvét szombatját követő második szombaton, hogy vetések között ment át, és az ő tanítványai kalászokat tépdestek, és azokat kezükkel kimorzsolva ették. ² Némelyek pedig a farizeusok közül ezt mondták nekik: „Miért cselekszitek azt, amit szombatnapon nem szabad cselekedni?”

³ Jézus így válaszolt nekik: „Nem olvastátok, hogy mit cselekedett Dávid, amikor megéhezett, és azok is, akik vele voltak? ⁴ Bement az Úr házába, és elvette a szent kenyeret, és evett, és adott azoknak is, akik vele voltak, pedig azokat nem lett volna szabad megenni, csak a papoknak.” ⁵ Így szólt hozzájuk: „Az Emberfia ura a szombatnak is.”

Jézus szombaton gyógyít

Mt 12,9-14; Mk 3,1-6

⁶ Történt egy másik szombaton, hogy a zsinagógába ment, és tanított. Volt ott egy ember, akinek a jobb keze béna volt. ⁷ Az írástudók és farizeusok leselkedtek utána, hogy vajon gyógyít-e szombatnapon, hogy vádat találjanak ellene. ⁸ Ő pedig ismerve gondolataikat, ezt mondta a béna kezű embernek: „Kelj fel, és állj középre!” Az felkelt, és középre állt.

⁹ Jézus ezt mondta nekik: „Valamit kérdezek tőletek: Szabad-e szombaton jót tenni vagy rosszat tenni, életet megmenteni vagy elpusztítani?”

¹⁰ Végignézett rajtuk, és így szólt hozzá: „Nyújtsd ki a kezedet!” Az pedig úgy tett, és a keze olyan éppé lett, mint a másik. ¹¹ Azokat pedig esztelen düh szállta meg, és arról beszélgettek, hogy mit tegyenek Jézussal.

A tizenkét tanítvány elhívása

Mt 10,1-4; Mk 3,13-19

¹² Történt azokban a napokban, hogy kiment a hegyre imádkozni, és az éjszakát Istenhez

imádkozva töltötte el. ¹³ Amikor megvirradt, odahívta tanítványait, és kiválasztott azok közül tizenkettőt, akiket apostoloknak nevezett el. ¹⁴ Simont, akit Péternek nevezett, és Andrást, annak testvérét, Jakabot és Jánost, Fülöpöt és Bertalant, ¹⁵ Mátét, Tamást, Jakabot, az Alfeus fiát és Simont, akit Zélótának neveztek, ¹⁶ Júdást, a Jakab fiát és Iskáriótest, aki árulóvá lett.

Jézus tanít és gyógyít

Mt 4,24-25; Mk 3,7-12

¹⁷ Aztán lement velük, megállt a síkságon, és vele együtt tanítványainak sokasága és a nép nagy tömege egész Júdeából és Jeruzsálemből, és Tírusznak és Szidónnak tengermellékéről. Ezek azért jöttek, hogy hallgassák őt, és meggyógyítsa őket betegségeikből. ¹⁸ Akiket tisztátalan lelkek gyötörtek, meggyógyultak. ¹⁹ Az egész sokaság igyekezett őt megérinteni, mert erő áradt ki belőle, és mindenkit meggyógyított.

Kik a boldogok?

Mt 5,1-12

²⁰ Ő pedig tanítványaira nézett, és ezt mondta: „Boldogok vagytok, ti szegények, mert tiétek Isten országa.

²¹ Boldogok vagytok, akik most éheztek, mert megelégtettek.

Boldogok vagytok, akik most sírtok, mert nevetni fogtok.

²² Boldogok lesztek, amikor gyűlölnek titeket az emberek, és kiközösítenek, és szidalmaznak titeket,

és kitörlik neveteket, mint gonosz nevet az Emberfiaért.

²³ Örüljete az napon, és örvendezzete, mert íme, jutalmatok bőséges lesz a mennyben, hiszen hasonlóképpen cselekedte a prófétákkal az ő atyáik.

²⁴ De jaj nektek, gazdagok, mert megkaptátok már vigasztalásokat.

²⁵ Jaj nektek, akik most jóllaktatok, mert éhezni fogtok.

Jaj nektek, akik most nevettek, mert sírni és jajgatni fogtok.

²⁶ Jaj nektek, amikor minden ember jót mond rólatok, mert éppen így cselekedte a hamis prófétákkal az ő atyáik.

Az ellenség szeretete

Mt 5,38-48

²⁷ „Nektek azonban, akik engem hallgattok, ezt mondom: Szeresséte ellenségeiteket, jót tegyete azokkal, akik titeket gyűlölnék.

²⁸ Áldjátok azokat, aki titeket átkoznak, és imádkozzate azokért, akik titeket bántalmaznak. ²⁹ Aki egyik arcodat megüti, annak fordítsd oda a másikat is. Aki felsőruhádát elveszi, attól alsóruhádát se tagadd meg.

³⁰ Mindenkinék, aki kér tőled, annak adj, és attól, aki elveszi a tiédet, ne kérd vissza.

³¹ És amint akarjátok, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is úgy cselekedjete azokkal.

³² Ha csak azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, milyen jót tettete? Hiszen a bűnösök is

szeretik azokat, akik őket szeretik. ³³ És ha csak azokkal tesztek jót, akik veletek jót tesznek, mi jót tettetek? ³⁴ És ha csak azoknak adtok kölcsön, akiktől reméletek, hogy visszakapjátok, mi jót tettetek? Hiszen a bűnösök is adnak kölcsönt a bűnösöknek, hogy ugyanannyit kapjanak vissza. ³⁵ Ti azonban szeressétek ellenségeiteket, és tegyetek jót, és adjatok kölcsön, érte semmit sem várva, és a ti jutalmatok sok lesz, és a magasságos Isten fiai lesztek, mert ő is jóságos a hálátlanokhoz és gonoszokhoz. ³⁶ Legyetek azért irgalmasok, amint a ti Atyátok is irgalmas.

A képmutató ítélkezés

Mt 7,1-15

³⁷ „Ne ítéljetez, hogy meg ne ítéljenek. Ne kárhoztassatok, és nem lesz kárhoztatásotok. Bocsássatok meg, és nektek is megbocsátanak. ³⁸ Adjatok, és adnak majd nektek is: jó, megnyomott, megrázott, színig telt mértékkel adnak öletekbe. Mert azzal a mértékkel mérnek nektek, amellyel ti is mérték.”

³⁹ Példázatot is mondott nekik: „Vajon a vak vezethet-e világtalant? Nem esnek-e mindketten a verembe? ⁴⁰ Nem különb a tanítvány az ő mesterénél. Csak ha mindent megtanult, akkor lesz olyan, mint a mestere.

⁴¹ Miért nézed pedig a szálkát, amely a te atyádfia szemében van, a gerendát pedig, ami a te saját szemedben van, nem veszed észre? ⁴² Hogyan mondhatod a te atyádfiának: Atyámfia, hadd vegyem ki a szálkát a te szemedből, holott a te szemedben lévő gerendát nem látod? Te képmutató, vedd ki először

a gerendát a te szemedből, és azután gondolj arra, hogy kivedd a szálkát, amely a te atyádfia szemében van.

Amilyen a fa, olyan a gyümölcse

Mt 7,15-23; 12,33-34

⁴³ „Nem jó fa az, amely rossz gyümölcsöt terem. És nem rossz fa az, amely jó gyümölcsöt terem. ⁴⁴ Mert minden fát saját gyümölcseről lehet megismerni. Mert tövisről nem szednek fügét, sem a szederről nem szednek szőlőt. ⁴⁵ A jó ember szívének jó kincseiből hoz elő jót. A gonosz ember pedig szívének gonosz kincséből hoz elő gonoszt. Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a szája. ⁴⁶ Miért mondjátok nekem: Uram, Uram, ha nem teszitek azt, amit mondok?

Aki kősziklára épít

Mt 7,24-27

⁴⁷ „Ha valaki hozzám jön, és hallgatja az én beszédemet, és azokat megtartja, megmondom, kihez hasonló. ⁴⁸ Hasonló ahhoz a házépítő emberhez, aki leásott, és mélyre hatolt, és kősziklára alapozott: amikor aztán jött az árvíz, beleütközött az áradat abba a házba, de azt meg nem mozdíthatta, mert kősziklára épült. ⁴⁹ Aki pedig hallgatja beszédemet, de nem tartja meg, az hasonló ahhoz az emberhez, aki csak a földre építette házat fundamentum nélkül: beleütközött az áradat, és azonnal összeomlott, és romhalmazzá lett.”

7

*Jézus meggyógyítja a kapernaumi százados szolgáját**Mt 8,5-13*

¹ Miután befejezte minden beszédét, amelyet a nép füle hallatára mondott, Kapernaumba ment. ² Egy századosnak volt egy szolgája, aki annál nagy becsben volt, igen rosszul lett, és már halálán volt. ³ Amikor hallott Jézusról, hozzá küldte a zsidók véneit, és kérte, hogy jöjjön el, és gyógyítsa meg a szolgáját. ⁴ Azok pedig elmentek, és nagyon kérték őt: „Méltó, hogy megtedd neki. ⁵ Mert szereti a mi népünket, és a zsinagógát is ő építtette nekünk.“ ⁶ Jézus tehát elment velük.

Amikor azonban már nem messze volt a háztól, a százados eléje küldte néhány jó barátját, és ezt üzenté neki: „Uram, ne fáraszd magad, mert nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj, ⁷ de magamat sem tartom érdemesnek arra, hogy hozzád menjek. Hanem csak szólj egy szót, és meggyógyul az én szolgám. ⁸ Mert én is hatalom alá rendelt ember vagyok, és katonák szolgálnak alattam. És ha az egyiknek azt mondom: Eredj el, elmegy; vagy a másiknak: Jöjj ide, eljön, és ha a szolgámnak szólok: Tedd ezt, megteszi.“

⁹ Amikor Jézus ezt hallotta, elcsodálkozott, és hátrafordulva így szólt az őt követő sokaságnak: „Mondom nektek, ekkora hitet Izraelben sem találtam!“ ¹⁰ És a küldöttek

visszatértek a házhoz, és a beteg szolgát már egészségben találták.

Jézus feltámasztja a naini ifjút

¹¹ Történt másnap, hogy egy Nain nevű városba ment, és vele mentek tanítványai és nagy sokaság. ¹² Amikor a város kapujához közeledtek, íme, egy halottat hoztak ki, anyjának egyetlen fiát, az asszony pedig özvegy volt. A városból nagy sokaság volt vele. ¹³ Amikor az Úr meglátta, megkönyörült rajta, és ezt mondta neki: „Ne sírj!”

¹⁴ És odament, megérintette a koporsót. Akik vitték, megálltak. Ő pedig így szólt: „Ifjú, neked mondom, kelj föl!” ¹⁵ Erre felült a halott, és elkezdett beszélni. Ő pedig átadta anyjának.

¹⁶ Félelem fogta el mindnyájukat, és dicsőítették Istent, és ezt mondták: „Nagy próféta támadt közöttünk, és meglátogatta Isten az ő népét.” ¹⁷ És elterjedt híre egész Júdeában és a környező tartományokban.

Keresztelő János kérdése és Jézus válasza

Mt 11,2-19

¹⁸ Jánosnak mindezeket elmondták tanítványai. És János magához hívatott kettőt tanítványai közül. ¹⁹ Elküldte őket Jézushoz, és ezt kérdeztette: „Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?”

²⁰ Amikor azért azok a férfiak hozzá mentek, ezt mondták: „Keresztelő János küldött minket hozzád, és kérdezteti: te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?”

²¹ Abban az órában sokakat meggyógyított betegségekből, bajokból és gonosz lelkektől, és sok vaknak adta vissza szeme világát. ²² Jézus így válaszolt nekik: „Menjetek el, mondjátok meg Jánosnak, amit láttatok és hallottatok, hogy a vakok látnak, a sánták járnak, a leprások megtisztulnak, a süketek hallanak, a halottak feltámadnak, és a szegénynek az evangélium hirdettetik. ²³ És boldog, aki nem botránkozik meg énbennem.”

²⁴ Amikor elmentek János követői, elkezdett beszélni a sokaságnak Jánosról: „Mit akartatok látni, amikor kimentetek a pusztába? Szélingatta nádszálat? ²⁵ Hát mit akartatok látni, amikor kimentetek? Finom ruhába öltözött embert? Íme, akik drága öltözetben és bőségben élnek, a királyi palotákban vannak. ²⁶ Hát mit akartatok látni, amikor kimentetek? Prófétát? Bizony mondom nektek, még profétánál is nagyobbat. ²⁷ Ő az, akiről meg van írva:

»Íme, elküldöm követemet előtted,
aki elkészíti neked az utat.«

²⁸ Mert mondom nektek, hogy azok között, akik asszonytól születtek, senki sincs nagyobb Keresztelő Jánosnál, de aki a legkisebb Isten országában, nagyobb nála.”

²⁹ Amikor ezt hallotta az egész nép és a vámszedők is, igazat adtak Istennek, és megkeresztelkedtek a János keresztségével; ³⁰ a farizeusok és a törvénytudók azonban Isten rájuk vonatkozó szándékát elutasították, és nem keresztelkedtek meg nála.

³¹ És ezt mondta az Úr: „Kihez hasonlítsam ennek a nemzedéknek tagjait? Kihez hasonlók?

³² Hasonlók a piacon ülő gyermekekhez, akik ezt kiáltják egymásnak:

»Furulyáztunk nektek,
és nem táncoltatok,

siratót énekeltünk,
és nem sírtatok.«

³³ Mert eljött Keresztelő János, aki kenyeret nem eszik, bort nem iszik, és ezt mondjátok: Ördög van benne. ³⁴ Eljött az Emberfia, aki

eszik és iszik, és azt mondjátok: Íme, falánk és borivó ember, vámszedők és bűnösök barátja.

³⁵ És igazolódott minden gyermekében az ő bölcsessége.“

A bűnös nő megkeni Jézus lábát

³⁶ Egy farizeus arra kérte őt, hogy egyék vele. Ezért bement a farizeus házába, és asztalhoz telepedett. ³⁷ És íme, a városban

volt egy bűnös asszony, aki megtudta, hogy ő a farizeus házában asztalhoz telepedett, egy alabástromedényben drága kenetet hozott.

³⁸ Megállt hátul az ő lábánál sírva, könnyeivel kezdte öntözni lábait, és hajával törölte meg, és csókolgatta lábait, és megkenete a drága kenettel.

³⁹ Amikor látta ezt a farizeus, aki őt meghívta, ezt mondta magában: „Ha ő próféta volna, tudná, hogy ki és miféle asszony az, aki megérintette, tudná, hogy bűnös.“

⁴⁰ Ekkor megszólalt Jézus és ezt mondta neki: „Simon, van valami mondanivalóm neked.” Az így szólt: „Mester, mondjad.”

⁴¹ „Egy hitelezőnek két adósa volt. Az egyik adós volt ötszáz dénárral, a másik pedig ötvennel. ⁴² És amikor nem volt nekik miből megadniuk, mind a kettőnek elengedte. Akkor a kettő közül, mondd meg, melyik szereti őt jobban?”

⁴³ Simon így válaszolt: „Azt gondolom, hogy az, akinek többet engedett el.” És Jézus ezt mondta neki: „Helyesen ítéltél”, ⁴⁴ és az asszonyhoz fordulva ezt mondta Simonnak: „Látod ezt az asszonyt? Bejöttem a házába, lábamnak vizet nem adott, ő pedig könnyeivel öntözte lábaimat, és hajával törölte meg. ⁴⁵ Engem meg nem csókoltál, ő mióta bejöttem, nem szűnt meg lábaimat csókolgatni. ⁴⁶ Olajjal fejemet nem kent meg, ő pedig drága kenettel kente meg lábaimat. ⁴⁷ Ezért mondom neked: Neki sok bűne bocsáttatott meg, mert nagyon szeretett. Akinek pedig kevés bocsáttatik meg, az kevésbé szeret.”

⁴⁸ Így szólt az asszonyhoz: „M megbocsáttattak neked a te bűneid!”

⁴⁹ És akik együtt ültek vele az asztalnál, elkezdtek kérdegetni egymás között: „Kicsoda ez, hogy a bűnöket is megbocsátja?”

⁵⁰ Ő pedig így szólt az asszonyhoz: „A te hited megtartott téged. Eredj el békességgel!”

8

A Jézust követő asszonyok

¹ Történt ezután, hogy városról városra és faluról falura járt, és prédikálta és hirdette Isten országát, és vele volt a tizenkettő, ² és néhány asszony is, akiket gonosz lelkektől és betegségekből gyógyított meg: Mária, akit Magdalainak neveznek, akiből hét ördög ment ki, ³ és Johanna, Kuzának, Heródes egyik főemberének a felesége és Zsuzsanna és sokan mások, akik vagyonukból szolgáltak neki.

A magvető

Mt 13,1-23; Mk 4,1-20

⁴ Amikor nagy sokaság gyűlt egybe, azokból is, akik a városokból mentek hozzá, ezt a példázatot mondta nekik: ⁵ „Kiment a magvető, hogy elvesse vetőmagját. Magvetés közben némelyik az útfélre esett, és eltaposták, és az ég madarai megették. ⁶ Némelyik sziklára esett, és amikor kikelt, elszáradt, mert nem volt nedvessége. ⁷ Némelyik tövisek közé esett, és a tövisek velük együtt növekedve megfojtották azt. ⁸ Némelyik pedig jó földbe esett, és amikor kikelt, százszoros termést hozott.” Amikor ezt mondta, felkiáltott: „Akinek van füle a hallásra, hallja!”

⁹ Megkérdezték tőle tanítványai: „Mit jelent ez a példázat?” ¹⁰ Ő ezt mondta nekik: „Nektek megadatott, hogy értsétek Isten országának titkait, a többieknek azonban példázatokban adatik, »hogy látván ne lássanak,

és hallván ne értsenek.«

¹¹ A példázat pedig ez: A mag Isten beszéde.

¹² Az útfélre esettek azok, akik meghallgatták, de aztán eljön az ördög, és kikapja szívükből, hogy ne higgyenek és ne üdvözüljenek. ¹³ A sziklára esettek azok, akik amikor hallják, örömmel fogadják az ígét, de nem ver bennük gyökeret, egy ideig hisznek, a kísértés idején pedig elpártolnak. ¹⁴ A tövisek közé esettek azok, akik meghallgatták, de amikor elmentek, az élet gondja és gazdagsága és gyönyörúsége megfojtja azt, és termést nem hoznak. ¹⁵ Akiknél pedig a jó földbe esett, ezek azok, akik a hallott ígét tiszta és jó szívvel megtartják, és termést hoznak állhatatossággal.

A lámpás

Mk 4,21-25

¹⁶ „Aki gyertyát gyújt, nem takarja le azt egy edénnyel, ágy alá sem rejti, hanem gyertyatartóba teszi, hogy akik bemennek, lássák a világosságot. ¹⁷ Mert nincs olyan titok, amely nyilvánvalóvá ne lenne, és nincs olyan rejtett dolog, amely ki ne tudódnék, és világosságra ne jönné. ¹⁸ Vigyázzatok azért, hogyan hallgatjátok, mert akinek van, annak adatik, és akinek nincs, attól az is elvételik, amiről azt gondolja, hogy az övé.“

Jézus igazi rokonai

Mt 12,46-50; Mk 3,31-35

¹⁹ Odamentek hozzá anyja és testvérei, de nem tudtak hozzájutni a sokaság miatt. ²⁰ Ezért

tudtára adták neki: „A te anyád és testvéreid kint állnak, téged akarnak látni.”

²¹ Ő azonban így válaszolt nekik: „Az én anyám és testvéreim azok, akik Isten beszédét hallgatják, és megcselekszik azt.”

Jézus lecsendesíti a tengert

Mt 8,23-27; Mk 4,35-41

²² Történt egy napon, hogy hajóba szállt tanítványaival, és ezt mondta nekik: „Menjünk át a tó túlsó partjára.” És elindultak.

²³ Hajózásuk közben elszenderedett. Ekkor szélvész csapott le a tóra, és megrémültek, és veszélyben voltak.

²⁴ Hozzá mentek, felkeltették, és ezt mondták: „Mester, Mester, elveszünk!”

Ő pedig felkelt, rászólt a szélre és a hullámokra, mire azok elültek, és csend lett.

²⁵ És ezt mondta nekik: „Hol van a ti hitetek?” Ők pedig félelemmel és csodálkozással ezt mondták egymásnak: „Ugyan kicsoda ez, hogy a szélnek és víznek is parancsol, és azok engedelmeskednek neki?”

Jézus meggyógyítja a gadarai megszállottat

Mt 8,28-34; Mk 5,1-20

²⁶ Aztán áthajóztak a gadaraiak földjére, amely Galileával átellenben van. ²⁷ Amikor kiment a partra, egy ember jött elé a városból, akiben ördögök voltak. Régóta nem viselt ruhát, s házban sem lakott, hanem csak sírboltokban.

²⁸ Amikor meglátta Jézust, felkiáltott, lába elé borult, és hangosan ezt mondta: „Mi közöm

hozzád, Jézus, a felséges Isten Fia? Kérlek téged, ne gyötörj engem!”²⁹ Azt parancsolta ugyanis a tisztátalan léleknek, hogy menjen ki ebből az emberből. Mert már régóta hatalmában tartotta, ezért láncokkal és bilincsekkel megkötözve őrizték, de ő elszakította kötelékeit, az ördög pedig a pusztába űzte.

³⁰ Jézus megkérdezte: „Mi a neved?”

Az így felelt: „Légió”, mert sok ördög ment bele. ³¹ És kérték őt, hogy ne parancsolja őket vissza az alvilágba.

³² Volt pedig ott egy disznócsorda, amely a hegyen legelészett, és kérték őt, hogy engedje meg nekik, hogy azokban menjenek. ³³ Miután kimentek az ördögök az emberből, és bementek a disznókba, a csorda a meredekről a tóba rohant, és megfulladt.

³⁴ Amikor a pásztorok látták, mi történt, elfutottak, és híret vitték a városba és a falvakba. ³⁵ Kimentek az emberek megnézni, mi történt, és Jézushoz mentek, és ott találták azt az embert, akiből az ördögök kimentek, amint felöltözve és ép elmével ült Jézus lábainál, és nagyon megijedtek. ³⁶ Akik látták, elbeszélték nekik, hogyan szabadult meg az a megszállott. ³⁷ Ekkor a Gadara vidékének egész népe arra kérte, hogy menjen el onnan, mert nagyon féltek. Ő pedig hajóra szállt, és visszatért.

³⁸ Az az ember, akiből az ördögök kimentek, arra kérte, hogy vele lehessen. De Jézus elküldte őt, és ezt mondta neki: ³⁹ „Térj vissza házadhoz, és beszélj el, milyen nagy dolgokat

tett Isten veled.“ Elment azért, és hirdette az egész városban, hogy milyen nagy dolgot tett vele Jézus.

A vérfolyásos asszony meggyógyítása. Jairus leányának feltámasztása

Mt 9,18-26; Mk 5,21-43

⁴⁰ És történt, amikor Jézus visszatért, a nép örömmel fogadta, mert mindnyájan várták.

⁴¹ És íme, jött egy Jairus nevű ember, aki a zsinagóga előjárója volt, és Jézus lábai elé borult, és kérte, hogy menjen el házába, ⁴² mert egyetlen, mintegy tizenkét esztendőös leánya halálán volt.

Miközben ment, a sokaság szorongatta. ⁴³ És egy asszony, aki tizenkét esztendő óta vérfolyásos volt, és bár minden vagyonát orvosokra költötte, senki sem tudta meggyógyítani. ⁴⁴ Hátulról hozzálépett, megérintette ruhájának szegélyét, és azonnal elállt a vérfolyása.

⁴⁵ Jézus ezt mondta: „Ki az, aki megérintett?“ Amikor mindnyájan tagadták, Péter, és akik vele voltak így szóltak: „Mester, a sokaság szorongat és lökdös téged, és te azt mondod: ki az, aki megérintett engem?“

⁴⁶ De Jézus ezt mondta: „Valaki megérintett engem, mert észrevettem, hogy erő árad ki belőlem.“

⁴⁷ Amikor pedig látta az asszony, hogy nem maradt titokban, reszketve előjött, eléje borult, és elbeszélte az egész sokaság előtt, hogy miért érintette őt, és hogy azonnal meggyógyult.

⁴⁸ Jézus pedig ezt mondta neki: „Bízzál, leányom, a te hited megtartott téged, eredj el békességgel!”

⁴⁹ Még beszélt, amikor eljött egy ember a zsinagógai előljáró házából, és ezt mondta: „Mehalt a leányod, ne fáraszd a Mestert!”

⁵⁰ Amikor Jézus ezt hallotta, ezt mondta neki: „Ne félj, csak higgy, és meggyógyul.”

⁵¹ Bemenne a házba, senkit sem engedett be, csak Pétert, Jakabot és Jánost és a leány atyját és anyját. ⁵² Mindnyájan sírtak, és gyászolták. Ő pedig ezt mondta: „Ne sírjatok, nem halt meg, csak alszik.”

⁵³ Erre kinevették, mert tudták, hogy meghalt.

⁵⁴ Ekkor mindenkit kiküldött, megfogta a leány kezét, és kiáltott: „Leányom, kelj fel!” ⁵⁵ Ekkor visszatért abba a lélek, azonnal felkelt, és ő megparancsolta, hogy adjanak neki enni. ⁵⁶ És álméltak annak szülei, de ő megparancsolta, hogy senkinek se mondják el, ami történt.

9

Jézus kiküldi tizenkét tanítványát

Mt 10,1-14; 14,1-12; Mk 6,7-29

¹ Miután összehívta Jézus tizenkét tanítványát, erőt és hatalmat adott nekik minden ördög felett, és betegségek gyógyítására is. ² Aztán elküldte őket, hogy prédikálják Isten országát, és betegeket gyógyítsanak. ³ Ezt mondta nekik: „Semmit ne vigyetek az útra, se botot, se táskát, se kenyeret, se pénzt, két-két ruhátok se legyen. ⁴ Amelyik házba bementek,

ott maradjatok, és onnan induljatok tovább. ⁵ Ha nem fogadnak be titeket, amikor kimentek abból a városból, még a port is verjétek le lábatokról, bizonyosságul ellenük.“ ⁶ Azok tehát útra keltek, bejárták a falvakat, hirdették az evangéliumot, és gyógyítottak mindenütt.

⁷ Heródes, a negyedes fejedelem meghallotta mindazt, ami történt, és zavarban volt, mert némelyek azt mondták, hogy János támadt fel a halálból. ⁸ Mások szerint Illés jelent meg, ismét mások pedig, hogy a próféták közül támadt fel valaki. ⁹ Heródes ezt mondta: „Jánost lefejeztettem, kicsoda hát ez, akiről én ilyen dolgokat hallok?“ És látni akarta őt.

¹⁰ Amikor visszatértek, az apostolok elbeszéltek neki mindent, amit cselekedtek. Akkor maga mellé vette őket, és elvonult velük egy magányos helyre, egy Bétsaida nevű városba. ¹¹ Amikor a sokaság ezt megtudta, követte őt, és ő örömmel fogadta őket, Isten országáról beszélt nekik, és akiknek gyógyulásra volt szükségük, azokat meggyógyította.

Az ötezer ember megvendégelése

Mt 14,13-21; Mk 6,34-44

¹² Amikor a nap már hanyatlani kezdett, a tizenkettő odament hozzá, ezt mondták neki: „Bocsásd el a sokaságot, hogy menjenek el, és a környező falvakban és majorokban megszálljanak, és élelmet találjanak, mert itt puszta helyen vagyunk.“

¹³ Ő pedig ezt mondta nekik: „Adjatok nekik ti enni!”

Azok így válaszoltak: „Nekünk sincs több öt kenyéرنél és két halnál, ha csak el nem megyünk, és nem veszünk eledelt az egész sokaságnak.” ¹⁴ Mert mintegy ötezer férfi volt ott.

Igy szólt tanítványaihoz: „Ültessétek le őket csoportokban ötvenenként.” ¹⁵ Így cselekedtek, és leültették valamennyit. ¹⁶ Ő pedig vette az öt kenyeret és két halat, égre emelte szemét, megáldotta azokat, és megszegte, és a tanítványoknak adta, hogy a sokaság elé tegyék. ¹⁷ Mindnyájan ettek és jóllaktak, és összeszedték a megmaradt darabokat, tizenkét kosárral.

Péter vallástétele. Jézus először szól haláláról és feltámadásáról

Mt 16,13-20; Mk 8,27-30

¹⁸ Történt, hogy amikor egyszer magában imádkozott, és csak a tanítványok voltak vele, megkérdezte őket: „Kinek mond engem a sokaság?”

¹⁹ Azok így válaszoltak: „Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, mások pedig azt mondják, hogy a régi próféták közül támadt fel valaki.”

²⁰ Ő ekkor ezt mondta nekik: „Hát ti kinek mondtok engem?” Péter így válaszolt: „Az Isten Krisztusának!”

²¹ Ő pedig rájuk parancsolt, és meghagyta nekik, hogy ezt senkinek se mondják. ²² Majd így szólt: „Az Emberfiának sokat kell szenvednie, és megvettetnie a vénektől, a főpapoktól és az

írastudóktól, és meg kell öletnie, és harmadnapon feltámadnia.”

Jézus követése

Mt 16,24-28; Mk 8,34 - 9,1

²³ Azután így szólt mindnyájukhoz: „Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, és vegye fel keresztjét mindennap, és kövessen engem.

²⁴ Mert aki meg akarja tartani életét, elveszti azt, aki pedig elveszti életét énérettem, megtartja azt. ²⁵ Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, önmagát pedig elveszti, vagy kárt vall?

²⁶ Mert aki szégyell engem és az én beszédemet, az Emberfia is szégyellni fogja azt, amikor eljön a maga, az Atya és az angyalok dicsőségében. ²⁷ Bizony mondom nektek, hogy vannak az itt állók között, akik nem ízelenek halált, míg meg nem látják Isten országát.”

Jézus megdicsőülése

Mt 17,1-8; Mk 9,2-8

²⁸ Történt e beszédek után mintegy nyolc nappal, hogy maga mellé vette Pétert, Jánost és Jakabot, és felment a hegyre imádkozni. ²⁹ Imádkozás közben arckifejezése megváltozott, és ruhája fehér és fénylő lett.

³⁰ És íme két férfi beszélt vele: Mózes és Illés, ³¹ akik dicsőségben jelentek meg, és az ő haláláról beszéltek, amelyet Jeruzsálemben kell beteljesítenie. ³² Pétert és a vele lévőket elnyomta az álom, de amikor felébredtek, látták az ő dicsőségét és azt a két férfit, akik ott álltak vele. ³³ Történt, hogy amikor azok távozóban

voltak, Péter ezt mondta Jézusnak: „Mester, jó nekünk itt lennünk. Csináljunk azért három sátrat: egyet neked, egyet Mózesnek és egyet Illésnek.” De nem tudta, mit beszél.

³⁴ Amikor ezeket mondta, felhő támadt, és beárnyékolta őket, ők pedig megijedtek, amikor felhőbe kerültek. ³⁵ Szózat hallatszott a felhőből: „Ez az én Fiam, akit kiválasztottam, őt hallgassátok!” ³⁶ Miközben a szózat hallatszott, Jézus már egyedül maradt ott. Ők pedig hallgattak, és azokban a napokban semmit sem mondtak el abból, amit hallottak és láttak.

A megszállott fiú meggyógyítása

Mt 17,14-21; Mk 9,17-29

³⁷ Történt a következő napon, amikor lementek a hegyről, nagy sokaság ment eléje.

³⁸ És íme, egy ember így kiáltott a sokaságból: „Mester, kérlek téged, tekints a fiamra, mert ő az én egyetlenem. ³⁹ És íme, valami lélek szokta megragadni őt, és hirtelen kiáltozni kezd, és rázza őt annyira, hogy tajtékszik, és nehezen távozik tőle, miután gyötörte. ⁴⁰ Kértem tanítványaidat, hogy űzzék ki, de nem tudták.”

⁴¹ Jézus így szólt: „Ó, hitetlen és elfajult nemzedék, meddig leszek közöttetek, és meddig tűrlek titeket? Hozd ide a fiadat!”

⁴² Amíg odament, az ördög letéperte, és megrázta. De Jézus ráparancsolt a tisztátalan lélekre, meggyógyította a gyermeket, és visszaadta atyjának. ⁴³ Ekkor elámultak mindnyájan Isten nagyságán.

Jézus másodszor szól haláláról és feltámadásáról

Mt 17,22-23; Mk 9,30-32

Amikor mindnyájan csodálkoztak mindazon, amit Jézus cselekedett, ezt mondta tanítványainak: ⁴⁴ „Jegyezzétek meg jól ezeket a szavakat: mert az Emberfia az emberek kezébe adatik!” ⁴⁵ De ők nem értették ezt a mondást, és el volt rejtve előlük, hogy ne értsék meg, és félték őt megkérdezni e mondás értelméről.

A kisgyermek példája

Mt 18,1-5; Mk 9,33-37

⁴⁶ Majd az a gondolat támadt bennük, hogy ki a nagyobb közöttük. ⁴⁷ Jézus látva szívük gondolatát, kézen fogott egy kis gyermeket, maga mellé állította, ⁴⁸ és ezt mondta nekik: „Aki egy kisgyermeket befogad az én nevemben, engem fogad be, és aki engem befogad, azt fogadja be, aki engem elküldött, mert aki a legkisebb mindnyájatok között, az a nagy.”

Az ismeretlen ördögűző

Mk 9,38-41

⁴⁹ Megszólalt János, és ezt mondta: „Mester, láttunk valakit, aki a te nevedben ördögöket űz, és eltiltottuk, mert nem követ minket.”

⁵⁰ Jézus azonban ezt mondta neki: „Ne tiltsátok el, mert aki nincs ellenünk, mellettünk van.”

Jézust nem fogadják be egy samáriai faluban

⁵¹ Történt, amikor már közeledett felemeltetésének ideje, elhatározta, hogy Jeruzsálembe megy. ⁵² Követeket küldött

maga előtt. Azok elindultak, és betértek egy samáriai faluba, hogy neki szállást készítsenek. ⁵³ De nem fogadták be őt, mivel Jeruzsálembe ment. ⁵⁴ Amikor ezt látták tanítványai, Jakab és János, ezt mondták: „Uram, akarod-e, hogy ezt mondjuk: Tűz szálljon le az égből, és égesse meg őket, amint Illés is tette?” ⁵⁵ Jézus azonban megfordulva megdorgálta őket, és ezt mondta: „Nem tudjátok, hogy milyen lélek van bennetek, ⁵⁶ mert az Emberfia nem azért jött, hogy elveszítse az emberek életét, hanem hogy megtartsa.” Elmentek azért más faluba.

Jézus követése

Mt 8,18-22

⁵⁷ Történt pedig, amikor mentek az úton, valaki ezt mondta neki: „Követlek téged, Uram, bárhová mégy.”

⁵⁸ Jézus azonban így felelt: „A rókáknak barlangjuk van, és az égi madaraknak fészükük, de az Emberfiának nincs fejté hová lehajtania.”

⁵⁹ Egy másikhoz így szólt: „Kövess engem!” Az pedig ezt mondta: „Uram, engedd meg nekem, hogy előbb elmenjek, és eltemessem az atyámat!”

⁶⁰ Jézus így válaszolt neki: „Hadd temessék el a halottak az ő halottaikat, te pedig menj el, és hirdesd Isten országát.”

⁶¹ Egy másik is ezt mondta: „Követlek, Uram, de előbb engedd meg nekem, hogy búcsút vegyek házam népétől.”

⁶² Jézus így felelt: „Aki az eke szarvára veti kezét, és hátratekint, nem alkalmas Isten országára.“

10

Jézus kiküldi hetvenkét tanítványát

Mt 9,37-38; 10,7-16; 11,21-24

¹ Ezek után pedig az Úr hetvenkét tanítványt választott ki, és elküldte őket maga előtt kettesével minden városba és helységbe, ahová menni készült. ² Ezt mondta nekik: „Az aratni való sok, a munkás kevés. Kérjétek az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába. ³ Menjetek el, íme, én elküldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé. ⁴ Ne vigyetek magatokkal erszényt, se táskát, se sarut. Az úton senkit se köszöntsetek.

⁵ Ha bementek egy házba, először ezt mondjátok: Békesség e háznak! ⁶ És ha van ott valaki, aki a békesség fia, nyugodjék meg azon a ti békességetek. Ha nincs, rátok tér vissza. ⁷ Ugyanabban a házban maradjatok, és azt egyétek, igyátok, amit adnak. Mert méltó a munkás az ő jutalmára. Ne járjatok házról házra.

⁸ Ha egy városba bementek, és befogadnak titeket, azt egyétek, amit elétek tesznek. ⁹ És gyógyítsátok a betegeket, és mondjátok nekik: Elközelített hozzátok Isten országa. ¹⁰ Ha egy városba bementek, és titeket nem fogadnak be, menjetek ki annak utcáira, és ezt mondjátok: ¹¹ A port is, amely reánk tapadt városotokból, lerázzuk, de azt tudjátok meg, hogy Isten

országa elközéltett hozzátok. ¹² Mondom pedig nektek, hogy Sodomának állapota tőrhetőbb lesz ama napon, mint azé a városé.

¹³ Jaj neked, Korazin! Jaj neked, Bétsaida! Mert ha Tíruszban vagy Szidónban történtek volna azok a csodák, amelyek benned történtek, zsákban és hamuban űlve régen megtértek volna. ¹⁴ De Tíruszban és Szidónban tőrhetőbb lesz a dolga az ítéletkor, mint nektek. ¹⁵ És te, Kapernaum, talán az égig magasztalnak fel? A pokolig fogsz levettetni. ¹⁶ Aki titeket hallgat, engem hallgat, és aki titeket megvet, engem vet meg, és aki engem vet meg, azt veti meg, aki engem küldött.”

A hetvenkét tanítvány visszatérése

¹⁷ Visszatért pedig a hetvenkét tanítvány örömmel, és ezt mondták: „Uram, a te nevedre még az ördögök is engedelmeskednek nekünk.”

¹⁸ Ő pedig ezt mondta nekik: „Láttam a sátánt, mint villámlást lebukni az égből. ¹⁹ Íme, adok nektek hatalmat, hogy kígyókon és skorpiókon tapodjatok és az ellenség minden erején, és hogy semmi se ártson nektek. ²⁰ De ne annak örüljete, hogy a lelkek engedelmeskednek nektek, hanem inkább annak örüljete, hogy a ti nevetek fel van írva a mennyben.”

Jézus hálaadása

Mt 11,25-27

²¹ Abban az órában Jézus örvendezett a Szentlélek által, és ezt mondta: „Hálát adok neked, Atyám, mennynek és földnek Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcsek és értelmesek elől,

és a gyermekeknek kijelentette. Igen, Atyám, mert így volt kedves előtted.

²² Mindent nekem adott az én Atyám, és senki sem tudja, kicsoda a Fiú, csak az Atya, és kicsoda az Atya, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú akarja kijelenteni.“

²³ És a tanítványokhoz fordulva, ezt mondta nekik: „Boldog az a szem, amely látja azt, amit ti láttok. ²⁴ Mert mondom nektek, sok próféta és király kívánta látni, amit ti láttok, de nem látták, és hallani, amit ti hallotok, de nem hallották.“

Az irgalmas samaritánus

²⁵ És íme, egy törvénytudó előállt, és kísértve őt ezt mondta: „Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet elnyerjem?“

²⁶ Ő pedig ezt mondta neki: „A törvényben mi van megírva? Hogyan olvasod?“

²⁷ Az pedig ezt válaszolta: „»Szeresd az Urat, a te Istenedet, teljes szívedből, teljes lelkedből, minden erődből és teljes elmédből, és a te felebarátodat, mint magadat.«“

²⁸ Ezt mondta neki: „Jól feleltél. Ezt cselekedd, és élsz.“

²⁹ Az pedig igazolni akarva magát, így szólt Jézushoz: „De ki az én felebarátom?“

³⁰ Jézus ezt mondta neki: „Egy ember ment Jeruzsálemből Jerikóba, és rablók kezébe esett, akik kifosztották, és megsebesítették, aztán elmentek, és otthagyták félholtan.

³¹ Történetesen egy pap ment lefelé az úton, aki azt látva, elkerülte. ³² Hasonlóképpen egy

lévita is, amikor arra a helyre ért, és azt látta, elkerülte. ³³ Egy samáriai pedig, amikor az úton odaért hozzá, és meglátta, könyörületességre indult. ³⁴ Odament hozzá, bekötözte sebeit, és olajat és bort öntött azokra. Aztán feltette saját barmára, és a vendégfogadó házhoz vitte, és gondját viselte. ³⁵ Másnap pedig elmenőben két dénárt vett elő, a gazdának adta, és ezt mondta neki: Viselj gondot reá, és ha valamit még ezen felül ráköltesz, amikor visszatérek, megadom neked.

³⁶ Mit gondolsz: e három közül ki volt a felebarátja annak, aki a rablók kezébe esett?”

³⁷ Az pedig ezt mondta: „Az, aki könyörült rajta.” Jézus ezt mondta neki: „Eredj el, és te is hasonlóképpen cselekedj.”

Mária és Márta

³⁸ Történt pedig, hogy amikor az úton mentek, bement egy faluba, egy Márta nevű asszony pedig befogadta házába. ³⁹ Ennek volt egy Mária nevű testvére, aki Jézus lábához ülve hallgatta beszédét. ⁴⁰ Márta pedig el volt foglalva a házimunkában. Ezért odaállt, és ezt mondta: „Uram, nem törődsz azzal, hogy az én testvérem magamra hagyott a szolgálatban? Mondd hát neki, hogy segítsen!”

⁴¹ Jézus ezt válaszolta neki: „Márta, Márta, szorgalmas vagy, és sokra igyekezel. ⁴² De egy a szükséges dolog. Mária a jó részt választotta, amelyet el nem vesznek tőle.”

11

Jézus imádkozni tanít

Mt 6,9-14; 7,7-11

¹ Történt egyszer, hogy amikor egy helyen imádkozott, miután befejezte, egyik tanítványa így szólt hozzá: „Uram, taníts minket imádkozni, amiképpen János is tanította az ő tanítványait.“

² Ő pedig ezt mondta nekik: „Amikor imádkoztok, ezt mondjátok:

»Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved.

Jöjjön el a te országod. Legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is.

³ Mindennapi kenyerünket add meg nekünk naponként,

⁴ és bocsásd meg a mi bűneinket,

mert mi is megbocsátunk mindenkinek, aki nekünk adósunk.

És ne vígy minket kísértésbe.«“

⁵ Azután így szólt hozzájuk: „Ki az közületek, akinek van egy barátja, és ha az elmegy hozzá éjfélkor, és ezt mondja neki: Barátom, adj nekem kölcsön három kenyeret, ⁶ mert egy barátom útközben hozzám tért be, és nincs mit adnom neki enni, ⁷ ő így válaszolna belülről neki: Ne zavarj engem, mert az ajtó be van zárva, és gyermekeim is velem vannak az ágyban, nem kelhetek fel, hogy adjak neked.

⁸ Mondom nektek, ha nem is fog felkelni, és adni neki azért, mert barátja, de annak tolakodása

miatt fel fog kelni, és ad neki annyit, amennyi kell.

⁹ Én is azt mondom nektek: Kérjetelek, és adatik, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyittatik nektek, ¹⁰ mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyittatik.

¹¹ Melyik apa az közületek, akitől ha a fia kenyeret kér, követ ad neki? Vagy ha halat kér, hal helyett kígyót ad neki? ¹² Vagy ha tojást kér, skorpiót ad neki? ¹³ Azért ha ti gonosz létetekre tudtok a ti gyermekeiteknek jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik tőle kérik.“

Jézust Belzebub szövetségésének mondják

Mt 12,22-30.43-45; Mk 3,22-27

¹⁴ Egyszer kiűzött egy ördögöt, amely néma volt. Történt, hogy amikor kiment az ördög, megszólalt a néma, és csodálkozott a sokaság.

¹⁵ Közülük némelyek ezt mondták: „Belzebubb, az ördögök fejedelmével úzi ki az ördögöket.“ ¹⁶ Mások meg kísértették, és mennyei jelt kívántak tőle.

¹⁷ Ő pedig ismerve azok gondolatát, ezt mondta nekik: „Minden ország, amely meghasonlik önmagával, elpusztul, és ház házra omlik.

¹⁸ Ha a sátán meghasonlik önmagával, hogyan állhatna fönn országa? Mert azt mondjátok, hogy én Belzebubb, az ördögök fejedelmével úzom ki az ördögöket.

¹⁹ És ha én Belzebubb, az ördögök fejedelmével úzom ki az ördögöket, a ti fiaitok kivel úzik ki? Azért ők maguk lesznek a ti bíráitok. ²⁰ Ha viszont én Isten ujjával úzom

ki az ördögöket, akkor kétségkívül elérkezett hozzátok Isten országa.

²¹ Amikor az erős ember fegyverrel őrzi a maga palotáját, javai biztonságban vannak.

²² De amikor a nála erősebb megy oda, és legyőzi, akkor elveszi fegyverét, amiben bízott, és amit tőle zsákmányolt, szétosztja.

²³ Aki nincs velem, ellenem van, és aki nem gyűjt velem, az tékozol.

²⁴ Amikor a tisztátalan lélek kimegy az emberből, víz nélküli helyeken jár, nyugalmat keresve. És amikor nem talál, ezt mondja: visszatérek az én házamba, ahonnan jöttem, ²⁵ és odamenve kisöpörve és felékesítve találja azt. ²⁶ Akkor elmegy, maga mellé vesz még más hét lelket, magánál is gonoszabbakat, bemennek, és ott laknak. És annak az embernek a végső állapota rosszabb lesz az elsőnél.“

²⁷ Történt pedig, amikor ezeket mondta, egy asszony a sokaságból így kiáltott hozzá: „Boldog az az anyaméh, amely téged hordozott, és az emlők, amelyeket szoptál.“

²⁸ Ő pedig ezt mondta: „Még boldogabbak azok, akik hallgatják Isten beszédét, és megtartják azt.“

Jónás jele

Mt 12,38-42

²⁹ Amikor a sokaság hozzá gyülekezett, ezt mondta: „Ez a gonosz nemzedék jelt követel, de nem adatik neki, csak Jónás próféta jele. ³⁰ Mert amiképpen Jónás jelül volt a niniveiek számára, úgy lesz az Emberfia is e nemzedéknek. ³¹ Dél

királynője fel fog támadni az ítéletkor e nemzedéknek férfiaival, és kárhoztatja őket. Mert ő eljött a föld széléről, hogy hallhassa Salamon bölcsességét, de íme, nagyobb van itt Salamonnál. ³² Ninive férfiai az ítéletkor együtt támadnak fel e nemzedékkel, és kárhoztatják majd őket, mert ők megtértek Jónás beszédére, de íme, nagyobb van itt Jónásnál.

A lámpás és a szem

Mt 5,15; 6,22-23

³³ „Aki gyertyát gyújt, nem teszi rejtett helyre, sem a véka alá, hanem a gyertyatartóba, hogy akik bemennek, lássák a világosságot. ³⁴ A test lámpása a szem. Ha azért a szemed őszinte, az egész tested világos lesz. Ha pedig a szemed gonosz, a tested is sötét. ³⁵ Vigyázz tehát, hogy a világosság, amely benned van, sötétség ne legyen. ³⁶ Ha tehát az egész tested világos, és nincs benne sötét rész, akkor egészen világos lesz, mint amikor a lámpás megvilágít téged világosságával.“

Jézus beszéde a farizeusok és törvénytudók ellen

Mt 23,1-36

³⁷ Beszéd közben egy farizeus arra kérte, hogy ebédeljen nála. Bement, és leült enni. ³⁸ A farizeus, amikor ezt látta, elcsodálkozott, hogy ebéd előtt nem mosdott meg.

³⁹ Az Úr ezt mondta neki: „Ti, farizeusok a pohárnak és tálnak külső részét megtisztítjátok ugyan, de a belsőtök tele van nyereségvágygal és gonoszsággal. ⁴⁰ Bolondok! Aki azt

teremtette, ami kívül van, nem ő teremtette-e azt is, ami belül van? ⁴¹ Azt adjátok oda alamizsnaként, ami belül van, és akkor minden tiszta lesz nektek.

⁴² De jaj nektek, farizeusok, mert megadjátok a tizedet a mentából, a kaporból és minden zöldségféléből, de mellőzitek az igazságot és az Isten szeretetét. Pedig ezeket kellene cselekedni, és amazokat sem elhagyni.

⁴³ Jaj nektek farizeusok! Mert szeretitek az első helyet a zsinagógában és a köszöntéseket a piacon.

⁴⁴ Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert olyanok vagytok, mint a sírok, amelyek nem látszanak, és az emberek, akik azokon járnak, nem tudnak róla.”

⁴⁵ Ekkor megszólalt valaki a törvénytudók közül: „Mester, amikor ezeket mondod, minket is megbántasz.”

⁴⁶ Ő pedig így válaszolt: „Jaj nektek is, törvénytudók, mert elhordozhatatlan terhekké terhelitek meg az embereket, de ti magatok egy ujjal sem érintitek a terheket.

⁴⁷ Jaj nektek, mert építitek a próféták síremlékeit, a ti atyáitok pedig megölték őket. ⁴⁸ Tehát bizonyítjátok, és jóváhagyjátok atyáitok cselekedeteit, hogy ők megölték őket, ti pedig síremlékeiket építitek. ⁴⁹ Ezért mondja Isten bölcsessége is: Küldök hozzájuk prófétákat és apostolokat, és azok közül némelyeket megölnék, és némelyeket elüldöznek, ⁵⁰ hogy számon kéressék ettől a nemzedéktől minden

próféta vére, amelyet e világ kezdetétől kiontottak ⁵¹ Ábel vérétől kezdve Zakariás véreig, aki az oltár és a templom között pusztult el. Bizony mondom nektek, számot kell adni ennek a nemzedéknek!

⁵² Jaj nektek, törvénytudók, mert elvettétek az ismeret kulcsát: ti magatok nem mentek be, és azokat is megakadályoztátok, akik be akarnak menni.“

Az írástudók és a farizeusok támadása

⁵³ Amikor ezeket mondta nekik, az írástudók és farizeusok elkezdtek hevesen támadni, és sok dolog felől kérdezték, ⁵⁴ ólálkodtak utána, hogy szavaiból elkapjanak valamit, amivel vádolhatják.

12

Bátorítás vallástételre

Mt 10,26-33; 10,19-20; 12,32; Mk 3,28-29

¹ Miközben sok ezerből álló sokaság gyűlt össze úgy, hogy majd letaposták egymást, elkezdett beszélni tanítványaihoz: „Mindenekelőtt óvakodjatok a farizeusok kovászatól, ami a képmutatás. ² Mert nincs olyan rejtett dolog, amely napfényre ne jönnön, és olyan titok, amely ki ne tudódnék. ³ Amit sötétségbe mondtatok, azt a világosságban fogják meghallani. Amit fülbe súgva mondtatok rejtett helyen, azt a házak tetejéről fogják hirdetni.

⁴ Mondom nektek, az én barátaimnak: Ne féljete azoktól, akik a testet ölik meg, és aztán

többet nem árthatnak. ⁵ De megmondom nektek, kitől féljetek: Féjjetek attól, aki ha megöl, arra is van hatalma, hogy a gyehennára vessen. Bizony mondom nektek: Tőle féljetek!

⁶ Ugye öt verebet meg lehet venni két fillérért? De azok közül egy sincs Istennél elfelejtve. ⁷ Nektek pedig még hajatok szálai is mind számon vannak tartva. Ne féljetek tehát: Ti sok verébnél értékesebbek vagytok.

⁸ Mondom nektek: Ha valaki vallást tesz rólam az emberek előtt, az Emberfia is vallást tesz arról Isten angyalai előtt. ⁹ Aki pedig megtagad engem az emberek előtt, azt én is megtagadom Isten angyalai előtt. ¹⁰ És ha valaki valamit mond az Emberfia ellen, bocsánatot nyer, de aki a Szentleket káromolja, nem nyer bocsánatot.

¹¹ Amikor a zsinagógákba és a fejedelmek és hatalmasságok elé hurcolnak titeket, ne aggodalmaskodjatok, hogyan vagy mit szóljatok védelmetekre, vagy mit mondjatok. ¹² Mert a Szentlélek abban az órában megtanít titeket, hogy mit kell mondanotok.“

A bolond gazdag

¹³ Ekkor így szólt hozzá valaki a sokaságból: „Mester, mondd meg az én testvéremnek, hogy ossza meg velem az örökséget!“

¹⁴ Ő pedig így válaszolt: „Ember, ki tett engem bíróvá vagy végrehajtóvá közöttetek?“
¹⁵ Azután ezt mondta nekik: „Vigyázzatok, és őrizkedjete a telhetetlenségtől, mert nem a vagyonban való bővölködés jelenti az életet.“

¹⁶ Mondott nekik egy példázatot: „Egy gazdag embernek bőségesen termett a földje ¹⁷ ezért így okoskodott magában: Mit cselekedjem? Mert nincs hová betakarítanom termésemet.

¹⁸ És ezt mondta: Ezt cselekszem: csúreimet lebontatom, és nagyobbakat építek, és azokba gyűjtöm be gabonámat és javaimat. ¹⁹ És ezt mondom lelkemnek: Én lelkem, sok javad van sok esztendőre eltéve, tedd magad kényelembe, egyél, igyál, és élvezd az életet!

²⁰ Isten ezt mondta neki: Bolond! Még az éjjel elkérik tőled a te lelkedet, akkor kié lesz mindaz, amit felhalmoztál?

²¹ Így jár mindenki, aki kincset gyűjt magának, és nem Istenben gazdag.“

Isten gondviselése

Mt 6,25-33

²² Tanítványainak ezt mondta: „Ezért mondom nektek, ne aggodalmaskodjatok a ti életetek miatt, mit egyetek, se a testetek miatt, mibe öltözködjetek, ²³ Mert az élet több, mint az eledel és a test, mint az öltözet. ²⁴ Nézzétek meg a hollókat! Nem vetnek és nem aratnak, nincs éléskamrájuk, sem csűrük, és Isten eltartja azokat. Mennyivel értékesebbek vagytok ti a madaraknál! ²⁵ Ki az közületek, aki aggodalmaskodásával akár egy arasznyival is megnövelheti termetét? ²⁶ Ha pedig ilyen csekélységet sem tudtok megtenni, mit aggodalmaskodtok a többi miatt?

²⁷ Nézzétek meg a liliumokat, hogyan növekednek! Nem szőnek és nem fonnak, de mondom nektek, Salamon teljes dicsőségében

sem öltözködött úgy, mint egy ezek közül.
²⁸ Ha pedig a füvet, amely ma a mezőn van, és holnap a kemencébe vetik, így öltözteti Isten, mennyivel inkább titeket, ti kicsinyhitűek!
²⁹ Ne kérdezzétek tehát: mit egyetek, vagy mit igyatok, és ne nyugtalankodjatok. ³⁰ Mindezeket a pogányok kérdezik. A ti Atyátok pedig tudja, hogy nektek szükségetek van ezekre.
³¹ Inkább keressétek Isten országát, és ezeket mind megkapjátok.

³² Ne félj, te kicsiny nyáj, mert úgy tetszett a ti Atyátoknak, hogy nektek adja az országot!

Az igazi kincs

Mt 6,19-21

³³ „Adjátok el, amitek van, és adjátok oda alamizsnaként. Szerezzetek magatoknak erzsényeket, amelyek nem avulnak el, kifogyhatatlan kincset a mennyországban, ahol a tolvaj nem fér hozzá, és a moly sem emészti meg. ³⁴ Mert ahol a ti kincsetek, ott lesz a szívetek is.

Intés vigyázásra

Mt 24,43-44; Mk 13,28-37; Lk 17,20-37; 21,29-

33

³⁵ „Legyen derekatok felövezve, és lámpásotok meggyújtva. ³⁶ Ti pedig legyetek hasonlók az olyan emberekhez, akik várják, mikor jön meg uruk a menyegzőről, hogy amint megérkezik és zörget, azonnal ajtót nyissanak neki. ³⁷ Boldogok azok a szolgák, akiket az úr, amikor hazamegy, ébren talál. Bizony mondom nektek, hogy felövezi magát, leülteti őket, hozzájuk megy, és felszolgál nekik. ³⁸ És ha a

második vagy harmadik őrváltáskor jön meg, és úgy találja őket, boldogok azok a szolgák!
³⁹ Azt pedig jegyezzétek meg, hogy ha tudná a ház gazdája, hogy mikor jön a tolvaj, vigyázna, és nem engedné, hogy házába törjön. ⁴⁰ Ti is legyetek tehát készen, mert amely órában nem is gondoljátok, abban jön el az Emberfia.“

Az okos és a gonosz szolga

Mt 24,45-51

⁴¹ Péter erre megkérdezte: „Uram, nekünk mondod ezt a példázatot vagy mindenkinek?“

⁴² Az Úr így válaszolt: „Kicsoda hát a hű és bölcs sáfár, akit az úr gondviselővé tett háza népén, hogy idejében adja ki nekik élelmüket?“

⁴³ Boldog az a szolga, akit az ő ura, amikor hazajön, ilyen munkában talál! ⁴⁴ Bizony mondom néktek, hogy egész vagyona gondviselőjévé teszi. ⁴⁵ Ha pedig a szolga így szólna szívében: Halogatja még az én uram a hazajövetelt, és verni kezdi a szolgákat és szolgálóleányokat, és elkezdene enni, és inni és részegeskedni, ⁴⁶ megjön annak a szolgának az ura, amely napon nem várja, és amely órában nem gondolja, és kettévágatja, és a hitetlenek sorsára juttatja.

⁴⁷ Az a szolga, aki ismerte ura akaratát, és nem teljesítette, és nem cselekedett akarata szerint, sok verést kap. ⁴⁸ Aki pedig nem ismerte, és büntetésre méltó dolgokat cselekedett, az kevés verést kap. Akinek sokat adtak, attól sokat követelnek. Akire sokat bíztak, attól többet kívánnak.

⁴⁹ Azért jöttem, hogy tüzet bocsássak a világra. Mennyire szeretném, ha már lángolna!
⁵⁰ Keresztséggel kell még megkereszteltetnem, és mennyire szorongok, míg végbe nem megy.
⁵¹ Azt gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet hozzak a földre? Mondom nektek: egyáltalán nem, sőt inkább ellentétet. ⁵² Mert mostantól fogva, ha öten lesznek egy házban, ellentétbe kerülnek egymással: három kettő ellen és kettő három ellen. ⁵³ Ellentétbe kerül az apa a fiával és a fiú az apjával és az anya a leányával és leány az anyjával, az anyós a menyével és a meny az anyósával.“

Az idők jelei

Mt 16,2-3

⁵⁴ A sokaságnak ezt mondta: „Amikor látjátok, hogy napnyugatról felhő támad, azonnal ezt mondjátok: Záporeső jön, és úgy lesz. ⁵⁵ És amikor halljátok fújni a déli szelet, ezt mondjátok: Hőség lesz, és úgy lesz. ⁵⁶ Képmutatók! Az égnek és földnek jeleit felismeritek, ezt az időt pedig miért nem tudjátok felismerni?

Megbékélés útközben

Mt 5,25-26

⁵⁷ „Miért nem ítéletek meg magatoktól is azt, hogy mi a helyes? ⁵⁸ Amikor pedig ellenfeleddel a hatóság elé mégy, igyekezzél még az úton megszabadulni tőle, hogy ne hurcoljon a bíró elé, és a bíró át ne adjon a börtönőrnek, a börtönőr tömlöcbe ne vessen. ⁵⁹ Mondom neked,

hogy nem jössz ki onnan, amíg meg nem adod az utolsó fillért is.”

13

Pilátus vérengzése és a siloámi torony leomlása

¹Éppen abban az időben jöttek oda néhányan, akik neki hírt hoztak a galileaiakról, akiknek vérét Pilátus áldozatukéval elegyítette. ²Jézus ezt mondta nekik: „Gondoljátok, hogy ezek a galileaiak bűnösebbek voltak valamennyi galileainál, mert ezt szenvedték el? ³Mondom nektek: Nem! Sőt, ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképpen elvesztek. ⁴Vagy az a tizennyolc, akikre rászakadt a torony Siloámban, és megölte őket, gondoljátok, hogy bűnösebbek voltak minden más Jeruzsálemben lakó embernél? ⁵Mondom nektek: Nem! Sőt, ha meg nem tértek mindnyájan hasonlóképpen elvesztek.”

A terméketlen fügefafa

⁶És ezt a példázatot mondta: „Egy embernek volt egy fügefája szőlőjében, és elment, hogy azon gyümölcsöt keressen, de nem talált. ⁷Ezt mondta a vincellérnek: Íme, három eszten-deje, hogy ide járok gyümölcsöt keresni ezen a fügefán, és nem találok. Vágd ki, miért foglalja a földet is hiába?

⁸De az így válaszolt neki: Uram, hagyd meg még ebben az esztendőben, míg köröskörül megkapálom és megtrágyázom. ⁹Hátha jövőre terem. Ha pedig nem, azután vágd ki.”

Jézus meggyógyítja a meggörnyedt asszonyt

¹⁰ Egy zsinagógában tanított szombaton, ¹¹ és íme, volt ott egy asszony, akiben betegség lelke volt tizennyolc esztendő óta, és meg volt görnyedve, és egyáltalán nem tudott felegyenesedni. ¹² Amikor Jézus meglátta, odahívta, és ezt mondta neki: „Asszony, megszabadultál betegségedtől!” ¹³ És rátette kezét, mire az nyomban felegyenesedett, és dicsőítette Istent.

¹⁴ Megszólalt a zsinagóga előjárója felháborodva azon, hogy Jézus szombatnapon gyógyított, ezt mondta a sokaságnak: „Hat nap van, amelyen munkálkodni kell. Tehát azokon jöjjetek gyógyíttatni magatokat és ne szombatnapon.”

¹⁵ Az Úr így válaszolt neki: „Képmutatók, vajon szombatnapon nem oldja-e el mindegyikőtök ökrét vagy szamarát a jászoltól, és nem vezet-e itatni? ¹⁶ Hát Ábrahámnak ezt a leányát, akit a sátán megkötözött tizennyolc esztendeje, nem kellett-e feloldani ebből a kötelékből szombatnapon?”

¹⁷ Amikor ezeket mondta, ellenfelei mindnyájan megszégyenültek, és az egész sokaság örült azoknak a dicsőséges dolgoknak, amelyek általa történtek.

A mustármag és a kovász

Mt 13,31-33; Mk 4,30-32

¹⁸ Azután így szólt Jézus: „Mihez hasonló Isten országa? Mihez hasonlítsam? ¹⁹ Hasonló a mustármaghoz, amelyet fogott egy ember, és

elvetette a kertjében, és az felnőtt, és nagy fává lett, és az égi madarak fészket raktak ágain.”

²⁰ Majd ismét szólt: „Mihez hasonlítsam Isten országát? ²¹ Hasonló a kovászhoz, amelyet fogott egy asszony, három mérce lisztbe keverte, míg végül az egész megkelt.”

A szoros kapu

Mt 7,13-14; 25,10-12; 7,22-23; 8,11-12

²² Városokon és falvakon ment át, úton Jeruzsálem felé, miközben tanított. ²³ Ezt mondta neki valaki: „Uram, kevesen vannak-e, akik üdvözülnek?”

Ő pedig ezt mondta neki: ²⁴ „Igyekeztek bemenni a szoros kapun, mert mondom nektek, sokan igyekeznek majd bemenni, de nem mehetnek. ²⁵ Amikor fölkel a gazda, és bezárja az ajtót, ti kívül álltok, és kezditek zörgetni az ajtót, és így szóltok: Uram! Uram! Nyisd ki nekünk! Ő így felel nektek: Nem tudom, honnan valók vagytok!

²⁶ Akkor majd elkezdték mondani: Előtted ettünk, ittunk, és az utcáinkon tanítottál.

²⁷ Erre ő így szól: Mondom nektek, nem tudom, honnan valók vagytok. Távozzatok tőlem mindnyájan, ti gonosztevők!

²⁸ Akkor lesz sírás és fogcsikorgatás, amikor látjátok Ábrahámot, Izsákot, Jákóbot és a prófétákat mind Isten országában, magatokat pedig kirekesztve onnan. ²⁹ És jönnek napkeletről és napnyugatról, északról és délről, és Isten országában letelepednek. ³⁰ És íme,

vannak utolsók, akik elsők lesznek, és vannak elsők, akik utolsók lesznek.”

Jézus üzen Heródesnek

³¹ Ugyanabban az órában néhány farizeus ment hozzá, akik így szóltak: „Eredj el, és távozz innen, mert Heródes meg akar téged ölni.” ³² Ő ezt mondta nekik: „Menjetek, és mondjátok meg annak a rókának: Íme, ördögöket űzők ki és gyógyítok ma és holnap, és harmadnapra befejezem. ³³ De ma, holnap és azután úton kell lennem, mert nem lehet, hogy a próféta Jeruzsálemen kívül vesszen el.

Jézus ítéletet mond Jeruzsálem felett

Mt 23,37-39

³⁴ „Jeruzsálem! Jeruzsálem, aki megölöd a prófétákat, és megkövezed azokat, akik hozzád küldettek, hányszor akartam egybegyűjteni gyermekeidet, mint a tyúk kiscsirkéit a szárnya alá, de ti nem akartátok! ³⁵ Íme, elhagyott lesz a házatok. Bizony mondom néktek, hogy nem láttok engem, amíg el nem jön az az idő, amikor ezt mondjátok: »Áldott, aki jön az Úr nevében!«“

14

Jézus meggyógyít egy vízkórost szombaton

¹ Történt, amikor bement a farizeusok egyik vezetőjének házába szombaton ebédelni, azok figyelték őt. ² És íme, egy vízkóros ember volt előtte. ³ Ekkor Jézus megszólalt,

és megkérdezte a törvénytudóktól és farizeusoktól: „Szabad-e szombatnapon gyógyítani?”

⁴ Azok pedig hallgattak. Erre megfogta azt, meggyógyította és elbocsátotta.

⁵ Nekik pedig ezt mondta: „Ki az közületek, akinek számára vagy ökre szombatnapon kútba esik, és nem húzza ki azt azonnal?” ⁶ De azok nem tudtak erre mit felelni.

A főhelyek válogatása

⁷ Egy példázatot is mondott a meghívottaknak, amikor észrevette, hogyan válogatják a főhelyeket. Ezt mondta nekik:

⁸ „Amikor valaki lakodalomba hív, ne ülj a főhelyre, mert talán nálad nagyobb tiszteletben álló embert is meghívott. ⁹ És odamegy az, aki mind téged, mind azt meghívta, ezt mondja majd neked: Engedd át ennek a helyet! És akkor szégyenkezve az utolsó helyre fogsz ülni.

¹⁰ Hanem ha meghívnak, menj el, és ülj le az utolsó helyre, hogy amikor odamegy, aki téged meghívott, ezt mondja neked: Barátom, ülj feljebb! Akkor becsületed lesz azok előtt, akik veled együtt ülnek. ¹¹ Mert mindenki, aki magát felmagasztalja, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik.“

Vendéglátás viszonzás nélkül

¹² Szólt akkor annak is, aki őt meghívta: „Amikor ebédet vagy vacsorát készítesz, ne barátaidat, testvéreidet, rokonaidat, gazdag szomszédaidat hívd meg, hogy majd azok is viszonzásul meghívjanak téged. ¹³ Hanem amikor

lakomát készítesz, hívd meg a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat, vakokat, ¹⁴ és boldog leszel, mert azok nem tudják viszonzni, de majd viszonozzák neked az igazak feltámadásakor.“

A nagy vacsora

Mt 22,1-10

¹⁵ Amikor ezeket meghallotta valaki, aki vele együtt ült, ezt mondta neki: „Boldog az, aki kenyeret eszik Isten országában.“

¹⁶ Ő pedig ezt mondta annak: „Egy ember nagy vacsorát készített, és sokakat meghívott.

¹⁷ És elküldte szolgáját a vacsora idején, hogy mondja meg a meghívottaknak: Jöjjetek, mert már minden kész!

¹⁸ És mindnyájan egyformán kezdték magukat kimenteni. Az első ezt mondta neki: Szántóföldet vettem, és ki kell mennem, hogy megnézzem, kérlek téged, ments ki engem!

¹⁹ A másik ezt mondta: Öt iga ökröt vettem, és elmegyek, hogy azokat kipróbáljam, kérlek téged, ments ki engem!

²⁰ Megint egy másik ezt mondta: Most nősültem, és azért nem mehetek.

²¹ Amikor a szolga hazament, megmondta ezeket az ő urának. Akkor megharagudott a gazda, és ezt mondta szolgájának: Eredj hamar a város utjaira, és utcáira és hozd be ide a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat és vakokat.

²² És szólt a szolga: Uram, meglett, amint parancsoltad, és mégis van hely.

²³ Akkor ezt mondta az úr a szolgának: Eredj el az utakra és a kerítésekhez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljék az én házam.

²⁴ Mert mondom nektek, hogy azok közül, akiket meghívtam, senki sem kóstolja meg a vacsorámat.“

Önmegtagadás és kereszthordozás

Mt 10,37-38

²⁵ Nagy sokaság ment vele, és amikor megfordult, ezt mondta nekik: ²⁶ „Ha valaki hozzám jön, és meg nem gyűlöli az atyját és anyját, feleségét és gyermekeit, fitestvérét és nőtestvérét, sőt még a maga lelkét is, nem lehet az én tanítványom. ²⁷ És aki nem hordozza keresztyét, és nem jön utánam, nem lehet az én tanítványom.

A toronyépítés, a hadbavonulás, a megízetlenült só

Mt 5,13; Mk 9,49-50

²⁸ „Mert ki az közületek, aki tornyot akar építeni, és először nem ül le, hogy kiszámítsa a költségeket, hogy van-e, amiből befejezze?

²⁹ Nehogy, miután fundamentumot vetett, és nem tudja befejezni, csúfolni kezdje őt mindenki, aki csak látja. ³⁰ És ezt mondják: Ez az ember elkezdte az építkezést, de nem tudta befejezni!

³¹ Vagy ha egy király, amikor háborúba megy, hogy egy másik királlyal harcba szálljon, nem ül-e le először tanácskozni, hogy tízezerrel szembeszállhat-e azzal, aki húszezerrel jön ellene? ³² Mert különben, amikor az még távol van, követséget küld, és megkérdezi a

békefeltételeket. ³³ Így tehát, ha valaki búcsút nem vesz minden vagyonától, nem lehet az én tanítványom.

³⁴ Jó a só, de ha a só ízét veszti, mivel sózzák meg? ³⁵ Sem a földre, sem a trágyára nem alkalmas, tehát kidobják. Akinek van füle a hallásra, hallja!”

15

Az elveszett juh

Mt 18,11-14

¹ A vámszedők és a bűnösök mindnyájan hozzá mentek, hogy hallgassák őt. ² A farizeusok és az írástudók pedig így zúgolódtak: „Bűnösöket fogad magához, és velük együtt eszik.”

³ Ő pedig ezt a példázatot mondta nekik: ⁴ „Kicsoda az közületek, akinek ha száz juha van, és egyet azok közül elveszít, nem hagyja ott a kilencvenkilencet a pusztában, és nem megy az elveszett után, míg meg nem találja azt?

⁵ És ha megtalálta, örömeben felveszi vállára.

⁶ És hazamenve, összehívja barátait és szomszédait, és ezt mondja nekik: Örüljetek velem, mert megtaláltam juhomat, amely elveszett.

⁷ Mondom nektek, hogy ugyanígy nagyobb öröm lesz a mennyben egy megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igaz emberen, akinek nincs szüksége megtérésre.

Az elveszett drachma

⁸ „Vagy ha egy asszonynak tíz drahmája van, és elveszít egy drahmát, nem gyújt-e lámpást,

nem söpri-e ki a házat, és nem keresi-e gondosan, míg meg nem találja? ⁹ És ha megtalálta, összehívja barátnőit és szomszédait, és így szól: Örüljetek velem, mert megtaláltam a drahmát, amit elveszítettem! ¹⁰ Mondom nektek, ugyanígy öröm van Isten angyalainak színe előtt egy bűnös ember megtérésén.”

A tékozló fiú

¹¹ Azután ezt mondta: „Egy embernek volt két fia. ¹² És az ifjabb azt mondta atyjának: Atyám, add ki a vagyomból a rám eső részt. És ő megosztotta közöttük a vagyont.

¹³ Nem sok nap múlva a kisebbik fiú összeszedte mindenét, és messze vidékre költözött, és ott eltékozolta minden vagyont, mert kicsapongó életet élt. ¹⁴ Miután mindenét elköltötte, nagy ínség támadt azon a vidéken, úgyhogy nélkülözni kezdett. ¹⁵ Ekkor elment, és elszegődött annak a vidéknek egyik polgárához, aki elküldte őt mezőjére disznókat legeltetni. ¹⁶ Ő pedig szívesen megtöltötte volna gyomrát azzal a moslékkal, amit a disznók ettek, de senki sem adott neki.

¹⁷ Amikor magába szállt, ezt mondta: Az én atyámnak milyen sok bérese bővülködik kenyérben, én pedig éhen halok! ¹⁸ Felkelek, és elmegyek az én atyámhoz, és ezt mondom neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teelled, ¹⁹ és nem vagyok méltó, hogy fiadnak nevezz. Tégy engem olyanná, mint a te béreseid közül egy! ²⁰ Felkelt, és elment atyjához. Amikor pedig még távol volt, meglátta őt az ő atyja, és megesett

rajta a szíve, és hozzáfutott, nyakába borult, és megcsókolta.

²¹ A fiú ezt mondta neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened. Nem vagyok immár méltó, hogy fiadnak nevezzen.

²² Atyja pedig ezt mondta szolgálóinak: Hozzátok ki a legszebb ruhát, és adjátok föl rá, és húzzatok gyűrűt a kezére és sarut a lábára! ²³ És hozzátok elő a hízott tulkot, és vágjátok le, és együnk és vigadjunk. ²⁴ Mert az én fiam meghalt és feltámadott és elveszett és megtaláltatott. Elkezdtek azért vigadozni.

²⁵ Az ő nagyobbik fia pedig a mezőn volt. És amikor hazajött, és közeledett a házhoz, hallotta a zenét és a táncot. ²⁶ Előhívott egyet a szolgálói közül, és megtudakolta, mi történt. ²⁷ Mire az így felelt: A te öcséd jött meg, és atyád levágatta a hízott tulkot, mivel egészségben kapta vissza.

²⁸ Erre ő megharagudott, és nem akart bemenni. De az Atyja kiment, és kérlelni kezdte. ²⁹ Ő pedig így válaszolt atyjának: Íme, én ennyi éve szolgállok neked, és soha át nem hágtam parancsaidat, és nekem egy kecskefiat sem adtál, hogy az én barátaimmal vigadjak. ³⁰ Amikor pedig ez a te fiad megjött, aki paráznákkal tékozolta el a vagyonodat, levágattad neki a hizlalt tulkot.

³¹ Ő pedig azt mondta neki: Fiam, te mindenkor velem vagy, és mindenem a tied!

³² Vigadnod és örülnöd kellene, hogy a te

testvéred meghalt és feltámadt, elveszett és megtaláltatott.”

16

A hamis sáfár

¹ Azután ezt mondta tanítványainak: „Volt egy gazdag ember, akinek volt egy sáfára, akit bevádoltak nála, hogy javait eltékozzolja.

² Hívatta azért, és ezt mondta neki: Mit hallok felőled? Adj számot sáfárságodról, mert nem lehetsz többé sáfár.

³ A sáfár ezt mondta magában: Mit tegyek, mert az én uram elveszi tőlem a sáfárságot? Kapálni nem tudok, koldulni szégyellek.

⁴ Tudom már, mit tegyek, hogy amikor a sáfárságtól megfosztanak, befogadjanak házukba az emberek.

⁵ Magához hívatta urának minden adósát, és ezt mondta az elsőnek: Mennyivel tartozol az én uramnak?

⁶ Az így felelt: Száz korsó olajjal. Erre ezt mondta neki: Vedd az adósleveledet, ülj le gyorsan, és írd ötvenet.

⁷ Aztán szólt a másiknak: Te pedig mennyivel tartozol? Az pedig így felelt: Száz mérő búzával. Így szólt hozzá: Vedd az adósleveledet, és írd nyolcvanot.

⁸ És megdicsérte az Úr a hamis sáfárt, hogy eszesen cselekedet, mert e világnak fiai a maguk nemében eszesebbek a világosság fiainál. ⁹ Én is mondom nektek: szerezzetek magatoknak barátokat a hamis mammonnal, hogy amikor elfogy, befogadjanak titeket az örök hajlékokba.

10 Aki kevesen hű, a sokon is hű az. Aki kevesen hamis, a sokon is hamis az. 11 Ha a hamis mammonon nem voltatok hűek, ki bízná rátok az igazi kincset? 12 Ha a másén nem voltatok hűek, ki adja oda nektek azt, ami a tiétek?

Isten és mammon

Mt 6,24

13 „Egy szolga sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.“

A törvény érvényessége és a válás tilalma

Mt 11,12-13; 5,18.32

14 Hallották mindezt a farizeusok is, akik pénzsóvárok voltak, és kigúnyolták őt. 15 Ezt mondta nekik: „Ti vagytok azok, akik az emberek előtt igaznak tartjátok magatokat, de Isten ismeri szíveteket, mert ami az emberek előtt magasztos, az Isten előtt utálatos.

16 A törvény és a próféták Keresztelő Jánosig tartottak. Azóta Isten országát hirdetik, és mindenki erejét megfeszítve törekszik feléje. 17 De hamarabb elmúlik a menny és a föld, mint hogy a törvényből egyetlen vessző elveszhetne.

18 Ha valaki elbocsátja feleségét, és mást vesz el, házasságtörő, és aki férjétől elbocsátott asszonyt vesz feleségül, az is házasságtörő.

A gazdag és Lázár

19 „Volt egy gazdag ember, aki bíborba és gyolcsba öltözködött, és minden nap dúsan

lakmározott. ²⁰ És volt egy Lázár nevű koldus, aki kapuja előtt feküdt, és fekélyekkel volt tele, ²¹ és szeretett volna jóllakni a gazdag asztaláról lehulló morzsákkal, de csak a kutyák jöttek hozzá, és nyaldosták sebeit.

²² Történt pedig, hogy meghalt a koldus, és az angyalok Ábrahám ölébe vitték. Meghalt a gazdag, is és eltemették. ²³ És a pokolban kínok között föltekintett, meglátta távol Ábrahámot és kebelén Lázárt. ²⁴ Felkiáltott, és ezt mondta: Atyám, Ábrahám! Könyörülj rajtam, és küldd el Lázárt, hogy mártsa ujjá hegyét vízbe, és hűsítse meg nyelvemet, mert gyötrődöm ebben a lángban.

²⁵ Ábrahám így válaszolt: Fiam, emlékezz arra, hogy te megkaptad javaidat életedben, hasonlóképpen Lázár is bajait. Most ő vigasztalódik, te pedig gyötrődsz. ²⁶ Ezenfelül köztünk és közöttetek nagy szakadék van, úgyhogy akik innen hozzátok akarnának menni, nem lehetnek, sem azok onnét hozzánk nem jöhetnek.

²⁷ Mire az így szólt: Kérlek azért téged, atyám, hogy küldd el őt az én atyám házához. ²⁸ Mert van öt testvérem, hogy bizonyágot tegyen nekik, hogy ők is ide, a gyötrelem helyére ne kerüljenek.

²⁹ Ábrahám így szólt: Van Mózesük, és vannak prófétáik, hallgassanak azokra!

³⁰ De erre az ezt mondta: Nem úgy, atyám, Ábrahám, de ha a halottak közül megy valaki hozzájuk, megtérnek!

³¹ Ő pedig így válaszolt: Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki a halottak közül feltámad.“

17

Botránkozás és botránkoztatás

Mt 18,6-7; Mk 9,42

¹ Ezt mondta a tanítványoknak: „Lehetetlen, hogy botránkosítások ne történjenek, de jaj annak, aki ilyeneket okoz. ² Jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakára, és a tengerbe dobják, mintha csak egyet is megbotránkoztat e kicsinyek közül. ³ Vigyázzatok magatokra!“

A megbocsátás

Mt 18,15.21-22

„Ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, fedd meg, és ha megbánja, bocsáss meg neki. ⁴ És ha egy napon hétszer is vétkezik ellened, és egy napon hétszer tér vissza hozzád ezt mondva: Megbántam – bocsáss meg neki.“

A mustármagnyi hit

Mt 17,20

⁵ Az apostolok ezt mondták az Úrnak: „Növeld hitünket!“

⁶ Ezt mondta az Úr: „Ha annyi hitetek volna, mint a mustármag, és ezt mondanátok ennek az eperfának: Szakadj ki gyökerestől, és gyökerezzen meg a tengerben, az engedelmeskedne nektek.“

A szolga jutalma

⁷ „Ki az közületek, akinek ha van egy szolgája, és az szánt vagy legeltet, és megjön a mezőről,

mindjárt azt mondja neki: Jöjj, és ülj az asztalhoz? ⁸ Nem azt mondja-e inkább neki: Készíts vacsorát, és övezd fel magad, és szolgálj nekem, míg én eszem és iszom, te pedig azután egyél és igyál!?

⁹ Vajon megköszöni-e annak a szolgának, hogy azt tette, amit neki parancsolt? Nem gondolom. ¹⁰ Hasonlóképpen ti is, ha mindazt megtették, amit parancsoltak nektek, mondjátok: Haszontalan szolgák vagyunk, mert csak azt tettük, ami kötelességünk volt.“

Tíz leprás meggyógyítása

¹¹ Történt, amikor útban volt Jeruzsálem felé, átment Samária és Galilea között. ¹² Amikor egy faluba ért, tíz leprás férfi jött elé, akik távol megálltak, ¹³ és hangosan ezt kiáltották: „Jézus, Mester, könyörülj rajtunk!“

¹⁴ Amikor meglátta őket, ezt mondta: „Menjete el, mutassátok meg magatokat a papoknak.“ És történt, hogy míg odamentek, megtisztultak.

¹⁵ Egy pedig közülük, amikor látta, hogy meggyógyult, visszatért, és hangosan dicsőítette Istent. ¹⁶ Lába elé borulva adott hálát. Ez pedig samáriai volt.

¹⁷ Jézus ekkor így szólt: „Nem tízen tisztultak meg? Hol van a többi kilenc? ¹⁸ Nem akadt más, aki visszatért volna dicsőséget adni Istennek, csak ez az egy idegen?“ ¹⁹ És ezt mondta neki: „Kelj fel, menj el, a te hited megtartott téged.“

Isten országa és az Emberfia eljövetele
Mt 24,26-28.37-41

²⁰ Amikor megkérdezték a farizeusok, hogy mikor jön el Isten országa, így felelt nekik: „Isten országa nem szemmel láthatóan jön el. ²¹ Sem azt nem mondják: Íme, itt, vagy íme, ott van, mert Isten országa bennetek van!”

²² A tanítványoknak pedig ezt mondta: „Eljön az idő, amikor szeretnétek egyet látni az Emberfia napjai közül, de nem láttok. ²³ Mondják majd nektek: Íme, itt, vagy íme, ott van, de ne menjetek oda, és ne fussatok utána. ²⁴ Mert amint a felvillanó villámlás az ég aljától az ég aljáig fénylik, úgy jön el az Emberfia az ő napján. ²⁵ De előbb sokat kell szenvednie és megvetetnie ettől a nemzedéktől.

²⁶ És amint Nóé napjaiban történt, úgy lesz az Emberfia napjaiban is. ²⁷ Ettek, ittak, megnősültek, férjhez mentek addig a napig, amíg Nóé be nem ment a bárkába, és eljött az özönvíz, és elpusztított mindenkit.

²⁸ Hasonlóképpen, ahogy Lót napjaiban is volt: ettek, ittak, vettek, adtak, ültettek, építettek, ²⁹ de azon a napon, amikor Lót kiment Sodomából, tűz és kénkő esett az égből, és elpusztított mindenkit.

³⁰ Így lesz azon a napon is, amelyen az Emberfia megjelenik. ³¹ Azon a napon, aki a háztetőn lesz, holmija pedig a házban, ne menjen le, hogy elvigye. És aki a mezőn lesz, ne forduljon vissza. ³² Emlékezzetek Lót feleségére! ³³ Aki meg akarja tartani életét, elveszti azt, és aki elveszti, megtartja azt. ³⁴ Mondom nektek: azon az éjszakán ketten lesznek egy ágyban, az

egyik felvételik, a másik ott hagyatik. ³⁵ Két asszony örölt együtt, az egyik felvételik, a másik otthagatik. ³⁶ Ketten lesznek a mezőn, az egyik felvételik, a másik otthagatik.“

³⁷ Azok ezt mondták neki: „Hol, Urunk?“

Ő pedig így válaszolt: „Ahol a tetem, oda gyűlnek a saskeselyűk.“

18

A hamis bíró

¹ Egy példázatot is mondott nekik arról, hogy mindig imádkozni kell, és nem szabad belefáradni. ² Ezt mondta: „Volt egy bíró egy városban, aki Istent nem félté, az embereket nem becsülte. ³ Abban a városban volt egy özvegyasszony is, aki elment hozzá, és ezt mondta: Szolgáltass nekem igazságot ellenfelemmel szemben.

⁴ Az egy ideig nem akarta, de azután ezt mondta magában: Noha Istent nem félem, az embereket sem becsülöm, ⁵ mégis mivel terhemre van nekem ez az özvegyasszony, igazságot szolgáltatok neki, hogy ne járjon ide, és ne gyötörjön engem.“

⁶ Ezt mondta az Úr: „Halljátok, mit mond a hamis bíró? ⁷ Vajon Isten nem szolgáltat-e igazságot az ő választottainak, akik hozzá kiáltanak éjjel és nappal? És várakoztatja-e őket? ⁸ Mondom néktek, hogy igazságot szolgáltatok nekik hamar. De amikor eljön az Emberfia, talál-e hitet a földön?“

A farizeus és a vámszedő

⁹ Némelyeknek, akik elbizakodtak, hogy ők igazak, és a többieket semmibe se vették, ezt a példázatot mondta: ¹⁰ „Két ember ment a templomba imádkozni. Az egyik farizeus, és a másik vámszedő. ¹¹ A farizeus megállt, és így imádkozott magában: Isten! Hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember, rabló, gonosz, parázna, vagy mint ez a vámszedő is. ¹² Böjtölök kétszer egy héten, tizedet adok mindenből, amit szerzek.

¹³ A vámszedő pedig távol állva, még szemét sem akarta az égre emelni, hanem mellét verte, és ezt mondta: Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek.

¹⁴ Mondom nektek, ez megigazulva ment haza, nem úgy, mint amaz. Mert aki felmagasztalja magát, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik.”

Jézus megáldja a gyermekeket

Mt 19,13-15; Mk 10,13-16

¹⁵ Kisgyermeket is vittek hozzá, hogy kezét rájuk tegye. Amikor a tanítványok ezt látták, rájuk szóltak. ¹⁶ De Jézus magához hívta őket, és ezt mondta: „Engedjétek, hogy a kisgyermekek hozzám jöjjenek, és ne tiltsátok el őket, mert ilyeneké az Isten országa. ¹⁷ Bizony mondom néktek, aki nem úgy fogadja Isten országát, mint gyermek, semmiképpen nem megy be abba.”

A gazdag ifjú

Mt 19,16-30; Mk 10,17-31

18 Egy előkelő ember megkérdezte őt: Jó Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet elnyerjem?

19 Jézus ezt mondta neki: „Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten.

20 A parancsolatokat tudod: »Ne paráználkodj, ne ölj, ne lopj, hamis tanúbizonyságot ne tégy, tiszteld atyádat, anyádat!«

21 Ő pedig ezt mondta: „Mindezeket ifjúságomtól fogva megtartottam.”

22 Jézus ezt hallva, ezt mondta neki: „Még egy fogyatkozásod van: Add el minden vagyonedat, oszd szét a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben, jöjj, és kövess engem.”

23 Az pedig, amikor ezt meghallotta, elszomorodott, mert igen gazdag volt. 24 Amikor Jézus látta, hogy elszomorodott, ezt mondta: „Milyen nehezen mennek be Isten országába azok, akik gazdagok. 25 Mert könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak Isten országába bejutni.”

26 Akik pedig ezt hallották, ezt mondták: „Ki üdvözülhet akkor?”

27 Ő pedig ezt mondta: „Ami embereknél lehetetlen, Istennél lehetséges!”

A tanítványok jutalma

Mt 19,27-30

28 Ekkor Péter így szólt: „Íme, mi mindent elhagytunk, és követtünk Téged!”

29 Ő pedig ezt mondta nekik: „Bizony mondom nektek, hogy senki sincs, aki elhagyta házát vagy szüleit, vagy testvéreit, vagy feleségét, vagy

gyermekait az Isten országáért, ³⁰ hogy ne kapná vissza sokszorosan ebben az időben, a jövendő világban pedig az örök életet.”

Jézus harmadszor szól haláláról és szenvedéséről

Mt 20,17-19; Mk 10,32-34

³¹ Maga mellé vette a tizenkettőt, és ezt mondta nekik: „Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és beteljesedik minden az Emberfián, amit a próféták megírtak. ³² Mert a pogányok kezébe adják, megcsúfolják, meggyalázzák és megköpdösik, ³³ és miután megostorozták, megölik, de harmadnap feltámad.”

³⁴ Ők azonban ezekből semmit sem értettek. Ez a beszéd rejtve maradt előttük, és nem fogták fel a mondottakat.

A jerikói vak meggyógyítása

Mt 20,29-34; Mk 10,46-52

³⁵ Történt pedig, hogy amikor Jerikóhoz közeledett, egy vak ült az út mellett, és koldult. ³⁶ És amikor hallotta a mellette elmenő sokaságot, kérdezősködött, hogy mi az. ³⁷ Megmondták neki, hogy a názáreti Jézus megy arra.

³⁸ Ekkor így kiáltott: „Jézus, Dávid Fia, könyörülj rajtam!”

³⁹ Akik pedig elől mentek, rászóltak, hogy hallgasson. De ő annál inkább kiáltott: „Dávid Fia, könyörülj rajtam!”

⁴⁰ Jézus megállt, és megparancsolta, hogy vigyék hozzá. Amikor közelébe ért, megkérdezte

tőle: ⁴¹ „Mit akarsz, mit tegyek veled?“ Az így szólt: „Uram, hogy a szemem világa megjöjjön.“

⁴² Jézus ezt mondta neki: „Láss, a te hited téged megtartott!“ ⁴³ És azonnal megjöött szeme világa, és követte őt, dicsőítve Istent. Az egész sokaság ezt látva dicsőséget adott Istennek.

19

Zákeus

¹ Ezután Jerikóba ért, és átment rajta. ² Íme, volt ott egy ember, akit Zákeusnak hívtak, aki fővámszedő volt és gazdag. ³ Igyekezett meglátni Jézust, hogy ki az, de a sokaságtól nem láthatta meg, mert kis termetű ember volt. ⁴ Ezért előrefutott, és felmászott egy eperfügefára, hogy lássa őt, mert arra kellett elmennie.

⁵ Amikor arra a helyre jutott, Jézus feltekintett, és meglátta, és ezt mondta neki: „Zákeus, hamar jöjj le, mert ma nekem a te házadnál kell megszállnom.“ ⁶ Ekkor sietve leszállt, és örömmel befogadta.

⁷ Amikor ezt látták, mindnyájan zúgolódtak, és ezt mondták: „Bűnös emberhez ment be szállásra.“

⁸ Zákeus pedig előállt, ezt mondta az Úrnak: „Uram, íme, minden vagyonomnak felét a szegényeknek adom, és ha valakitől valamit kizsaroltam, négyszer annyit adok helyébe.“

⁹ Jézus ezt mondta neki: „Ma lett üdvössége ennek a háznak, mert ő is Ábrahám fia. ¹⁰ Mert

azért jött az Emberfia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett.”

A minák

Mt 25,14-30

¹¹ Amikor pedig ezeket hallották, még egy példázatot is mondott, mert közel volt Jeruzsálemhez, és azok azt gondolták, hogy azonnal megjelenik Isten országa. ¹² Ezt mondta tehát: „Egy nemesember egy messzi tartományba ment, hogy ott királyságot szerezzen magának, azután majd visszatérjen. ¹³ Hívatta azért tíz szolgáját, és adott nekik tíz minát, és ezt mondta nekik: Kereskedjetek, amíg visszajövök.

¹⁴ Alattvalói pedig gyűlölték őt, és követséget küldtek utána, és ezt üzenték: Nem akarjuk, hogy ő uralkodjék rajtunk.

¹⁵ Történt, amikor megszerezte a királyságot, megparancsolta, hogy szolgálait, akiknek a pénzt adta, hívják oda hozzá, hogy megtudja, ki mint kereskedett.

¹⁶ Eljött az első, és ezt mondta: Uram, a te minád tíz minát nyert.

¹⁷ Ő pedig ezt mondta neki: Jól van, jó szolgám, mivel hű voltál a kevesen, legyen hatalmad tíz város felett.

¹⁸ És jött a második, és ezt mondta: Uram, a te minád öt minát nyert.

¹⁹ Így szólt ennek is: Neked is legyen hatalmad öt város felett.

²⁰ És eljött a harmadik is, és ezt mondta: Uram itt van a te minád, amelyet kendőbe kötve

tartottam. ²¹ Mert félttem tőled, mert kemény ember vagy, azt is elveszed, amit nem te tettél el, és learatod, amit nem te vetettél.

²² Ezt mondta annak: A te szavaid szerint ítéllek meg téged, gonosz szolga. Tudtad, hogy én kemény ember vagyok, aki elveszem, amit nem én tettem el, és learatom, amit nem én vetettem. ²³ Miért nem tetted azért az én pénzemet a pénzváltók asztalára, hogy amikor megjövök, kamatostul kapjam vissza?

²⁴ Az ott állóknak ezt mondta: Vegyétek el ettől a minát, és adjátok annak, akinek tíz minája van.

²⁵ És mondták neki: Uram, annak már van tíz minája!

²⁶ De ő ezt mondta: Mondom nektek, hogy mindenkinek, akinek van, adatik, akinek pedig nincs, még ami je van, az is elvétetik tőle.

²⁷ Ellenségeimet pedig, akik nem akarták, hogy rajtuk uralkodjam, hozzátok ide, és öljétek meg előttem.“

Jézus bevonul Jeruzsálembe

Mt 21,1-11; Mk 11,1-11; Jn 12,12-19

²⁸ Miután ezeket elmondta, továbbment Jeruzsálem felé. ²⁹ És történt, hogy amikor Betfagéhoz és Betániához közeledett, a hegynél, amelyet Olajfák hegyének neveznek, elküldött kettőt tanítványai közül, ³⁰ és ezt mondta nekik: „Menjete el az átellenben lévő faluba, amelybe beérve találtok egy megkötött szamárcsikót, amelyen még ember nem ült, oldjátok el, és hozzátok ide. ³¹ Ha pedig valaki megkérdezi,

hogy miért oldjátok el, ezt mondjátok annak: Az Úrnak van szüksége rá.”

³² A küldöttek elmentek, és mindent úgy találtak, amint megmondta nekik. ³³ Amikor a szamárcsikót eloldották, annak gazdája ezt mondták: „Miért oldjátok el a szamárcsikót?”

³⁴ Ők pedig ezt mondták: „Az Úrnak van szüksége rá.”

³⁵ Elvitték azért azt Jézushoz, és felsőruhájukat a szamárcsikóra tették, és felültették rá Jézust. ³⁶ Amint tovább ment, az emberek felsőruhájukat az útra terítették.

³⁷ Amikor már az Olajfák lejtőjéhez közeledett, a tanítványok egész sokasága örvendezve, fennhangon kezdte dicsérni Istent mindazokért a csodákért, amelyeket láttak, ³⁸ és ezt mondták:

„Áldott a Király, aki az Úr nevében jön!

Békesség a mennyben, és dicsőség a magasságban!”

³⁹ A sokaságból néhány farizeus ezt mondta neki: „Mester, utasítsd rendre tanítványaidat!”

⁴⁰ Ő így válaszolt nekik: „Mondom nektek, ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani.”

Jézus siratja Jeruzsálemet

⁴¹ Amikor közelebb ért, és meglátta a várost, megsiratta azt. ⁴² Ezt mondta: „Bár felismerted volna ezen a napon te is, ami békességedre szolgál. Most azonban el van rejtve szemed elől. ⁴³ Mert jönnek majd rád napok, amikor ellenségeid körülötted sáncot építenek,

körülvesznek, és mindenfelől szorongatnak; ⁴⁴ a földre tipornak téged és fiaidat, és nem hagynak benned követ kövön, mert nem ismerted fel meglátogatásod idejét.”

Jézus megtisztítja a templomot

Mt 21,12-13; Mk 11,15-19; Jn 2,14-22

⁴⁵ Azután bement a templomba, és kezdte kiűzni azokat, akik ott adnak és vesznek, ⁴⁶ és ezt mondta nekik: „Meg van írva: »Az én házam imádságnak háza, ti pedig azt latrok barlangjává tettétek.«”

⁴⁷ Aztán naponként tanított a templomban. A főpapok, az írástudók és a nép előkelői azon voltak, hogy elpusztítsák. ⁴⁸ De nem találtak megoldást arra, hogy mit cselekedjenek, mert az egész nép rajongva hallgatta őt.

20

Kérdés Jézus hatalmáról

Mt 21,23-27; Mk 11,27-33

¹ Történt az egyik napon, amikor a népet tanította a templomban, és az evangéliumot hirdette, odaléptek a főpapok és az írástudók a vénekkel együtt, ² és megkérdezték tőle: „Mondd meg nekünk, micsoda hatalommal cselekszed ezeket? Vagy ki az, aki neked ezt a hatalmat adta?”

³ Ő pedig így válaszolt nekik: „Én is kérdezek egy dolgot tőletek; mondjátok meg nekem: ⁴ János keresztsége a mennyből való vagy emberekétől?”

⁵ Azok pedig tanakodtak maguk között: Ha azt mondjuk, hogy a mennyből, azt fogja mondani: Akkor miért nem hittetek neki? ⁶ Ha pedig azt mondjuk, hogy emberektől, akkor az egész nép megkövez minket, mert meg vannak győződve, hogy János próféta volt.

⁷ Azt válaszolták tehát, hogy ők nem tudják, honnan való.

⁸ Erre Jézus ezt mondta nekik: „Én sem mondom meg nektek, hogy milyen hatalommal cselekszem ezeket.“

A gonosz szőlőművesek

Mt 21,33-36; Mk 12,1-12

⁹ Azután ezt a példázatot kezdte mondani a népnek: „Egy ember szőlőt plántált, és kiadta azt munkásoknak, és hosszú időre elutazott. ¹⁰ Amikor eljött az ideje, elküldte szolgáját a munkásokhoz, hogy adjanak neki a szőlő gyümölcséből. A munkások pedig megverték azt, és üresen küldték el. ¹¹ Akkor egy másik szolgát küldött, de azok azt is megverték és meggyalázták, és üresen küldték el. ¹² És még egy harmadikat is küldött, de azok azt is megsebesítették, és kidobták.

¹³ Akkor így szólt a szőlőnek ura: Mit cselekedjem? Elküldöm szeretett fiamat, talán őt megbecsülik.

¹⁴ Amikor meglátták a munkások, így tanakodtak egymás között: Ez az örökös. Jöjjetek, öljük meg, hogy mienk legyen az örökség! ¹⁵ És kidobták a szőlőből, és megölték.

Mit cselekszik a szőlőnek ura azokkal?
16 Elmegy, elveszti ezeket a munkásokat, és a szőlőt másoknak adja.“

Amikor ezt hallották, ezt mondták: „Szó sem lehet róla!“

17 Ő pedig rájuk tekintett és ezt mondta: „Akkor mi az, ami meg van írva:
»Amely követ az építők megvetettek,
az lett szegletkővé«?

18 Na valaki erre a kőre esik, összezúzódik, akire pedig ez esik rá, szétmorzsolja azt.“

19 A főpapok és írástudók még abban az órában el akarták fogni, de féltek a néptől, mert megértették, hogy róluk mondta ezt a példázatot.

Az adópénz

Mt 22,15-22; Mk 12,13-17

20 Ezután állandóan szemmel tartották őt, és kémeket küldtek utána, akik igaznak tetették magukat, hogy szaván foghassák, és átadják a hatóságnak és a helytartó hatalmának.

21 Megkérdezték tőle: „Mester, tudjuk, hogy helyesen beszélsz és tanítasz, és nem vagy személyválogató, hanem Isten útját igazán tanítod. 22 Szabad-e nekünk a császárnak adót fizetnünk vagy nem?“

23 Ő azonban észrevette álnokságukat, és ezt mondta nekik: 24 „Mutassatok nekem egy dénárt. Kinek a képe és felirata van rajta?“ Ezt mondták: „A császáré.“

25 Ő pedig ezt mondta nekik: „Adjátok meg a császárnak azt, ami a császáré, és Istennek, ami Istené.“

²⁶ Nem tudtak belekötni szavaiba a nép előtt, és csodálkozva feleletein, elhallgattak.

Kérdés a feltámadásról

Mt 22,23-33; Mk 12,18-27

²⁷ Hozzámentek a szadduceusok közül néhányan, akik tagadják, hogy van feltámadás, és megkérdezték őt: ²⁸ „Mester, Mózes megírta nekünk, hogy »ha valakinek meghal a testvére, akinek volt felesége, de gyermeke nem, akkor annak a testvére vegye el annak a feleségét, és támasszon utódot testvérének.« ²⁹ Volt hét testvér, és az első megnősült, és gyermektelenül halt meg. ³⁰ Ekkor a második vette el annak feleségét, és az is gyermektelenül halt meg. ³¹ Akkor a harmadik vette el, és ugyanígy mind a hét, de nem hagytak gyermeket, és meghaltak. ³² Ezután meghalt az asszony is. ³³ A feltámadáskor vajon melyiküknek a felesége lesz? Mert mind a hétnek felesége volt.“

³⁴ Jézus így válaszolt nekik: „Ennek a világnak fiai nősülnek, és férjhez mennek. ³⁵ De akiket méltónak ítélnék arra, hogy az eljövendő világnak és a halálból való feltámadásnak részesei legyenek, azok majd nem nősülnek, és férjhez sem mennek. ³⁶ Azok meg sem halhatnak, mert hasonlók lesznek az angyalokhoz, és Isten gyermekei lesznek, hiszen a feltámadás gyermekei. ³⁷ Azt pedig, hogy feltámadnak a halottak, már Mózes is kijelentette a csipkebokornál, amikor az Urat Ábrahám Istenének, Izsák Istenének és Jákób Istenének nevezte. ³⁸ Isten

pedig nem a holtak Istene, hanem az élők Istene. Mert az ő számára mindenki él.“

³⁹ Néhány írástudó ekkor így szólt: „Mester, jól mondtad.“ ⁴⁰ És többé semmit sem mertek tőle megkérdezni.

Krisztus Dávidnak Fia és Ura

Mt 22,41-46; Mk 12,35-37

⁴¹ Akkor így szólt hozzájuk: „Hogyan mondhatják azt, hogy Krisztus Dávid Fia? ⁴² Hiszen maga Dávid mondja a Zsoltárok könyvében:

»Így szólt az Úr az én Uramnak,
ülj az én jobb kezem felől,

⁴³ míg ellenségeidet lábad zsámolyává nem teszem.«

⁴⁴ Dávid tehát »Urának« nevezi őt, hogyan lehet akkor Fia?“

Az írástudók nagyravágyása és kapzsisága

Mt 23,6-7; Mk 12,38-40

⁴⁵ Az egész nép hallatára ezt mondta tanítványainak:

⁴⁶ „Óvakodjatok az írástudóktól, akik hosszú köntösökben szeretnek járni, és szeretik, ha piacokon köszöntik őket, szeretik az első helyeket a zsinagógában és a főhelyeket a lakomákon, ⁴⁷ akik az özvegyek házat felemésztik, és színből hosszan imádkoznak. Ezekre súlyosabb ítélet vár.“

21

Az özvegyasszony két fillére

Mk 12,41-44

¹ Amikor feltekintett, látta, hogy a gazdagok hogyan dobálják ajándékaikat a perselybe. ² Látott egy szegény özvegyasszonyt is, hogy két fillért dobott abba, ³ és így szólt: „Bizony mondom néktek, hogy ez a szegény özvegy mindenkinél többet adott. ⁴ Mert azok mind a fölöslegükből adtak Istennek ajándékot, ez pedig az ő szegénységéből minden vagyonát, amije volt, odaadta.”

Jézus jövődölése a templomról

Mt 24,1-2; Mk 13,1-4

⁵ Amikor némelyek azt mondták a templomról, hogy az szép kövekkel és ajándékokkal van felékesítve, ő így szólt: ⁶ „Jönnek majd napok, amikor ezekből, amiket láttok, nem marad kő kövön, amelyet le nem rombolnának.”

A nagy megpróbáltatás ideje

Mt 24,3-14; Mk 13,5-13

⁷ Ekkor ezt kérdezték tőle: „Mester, mikor lesz ez, és mi lesz annak a jele, hogy ez beteljesül?”

⁸ Ő pedig ezt mondta: „Vigyázzatok, hogy meg ne tévesszenek titeket, mert sokan jönnek az én nevemben, akik ezt mondják: Én vagyok! – meg azt: Az idő elközelgett! De ti ne menjetek utánuk. ⁹ Amikor hallotok háborúkról és lázadásokról, ne rettenjete meg, mert ezeknek előbb meg kell történniük, de nem jön mindjárt a vég.”

¹⁰ Aztán így folytatta: „Nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad, ¹¹ és mindenféle nagy földindulások, járványok és éhínségek

lesznek, rettenetes dolgok történnek, és nagy jelek tűnnek föl az égen.

¹² De mindezek előtt kezet emelnek rátok, és üldöznek titeket. Átadnak titeket a zsinagógáknak, és börtönbe vetnek, és királyok és helytartók elé visznek az én nevemért. ¹³ De ez alkalom lesz nektek a bizonyágtételre. ¹⁴ Határozzátok el azért szívetekben, hogy nem gondoltok előre, hogy mit feleltek védelmetekre, ¹⁵ mert én adok nektek szájat és bölcsességet, amelynek nem tud ellenállni vagy ellene mondani egyetlen ellenfelet sem. ¹⁶ Elárulnak titeket szülők és testvérek, rokonok és barátok is, és némelyeket megölnek közületek, ¹⁷ és gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért, ¹⁸ de fejetek hajszála sem vész el. ¹⁹ Béketűrésetek által nyeritek meg lelketeket.

²⁰ Amikor látjátok, hogy Jeruzsálemet hadsereg keríti be, akkor tudjátok meg, hogy elközelített pusztulása. ²¹ Akkor, akik Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre, és akik a városban vannak, költözzenek ki onnan, és akik a mezőn vannak, ne menjenek be oda. ²² Ezek ugyanis az ítéletnek napjai, hogy beteljesedjenek mindazok, amelyek meg vannak írva. ²³ Jaj azokban a napokban a terhes és szoptató asszonyoknak, mert nagy nyomorúság lesz a földön, és harag e népre. ²⁴ Elhullnak a kard életől, és foglyul vitetnek minden pogány nép közé, és Jeruzsálemet pogányok tapossák, míg be nem teljesedik a pogányok ideje.

Az Emberfia eljövetele
Mt 24,29-36; Mk 13,24-32

²⁵ „És lesznek jelek a napban, holdban és csillagokban, a földön népek rettegnek tanácstalanul a tenger zúgása és forrongása miatt, ²⁶ és az emberek megdermednek a félelem és annak várása miatt, amik e föld kerekiségére következnek, mert az egek erői megrendülnek. ²⁷ Akkor meglátják az Emberfiát eljönni a felhőben hatalommal és nagy dicsőséggel. ²⁸ Amikor pedig ezek elkezdődnek, nézzetek fel, és emeljétek fel a fejeteket, mert közeledik megváltásotok.“

²⁹ Mondott nekik egy példázatot is: „Tekintsétek meg a fügefát és minden fát. ³⁰ Amikor már hajtanak, és ezt látjátok, ti magatok is tudjátok, hogy közel van már a nyár. ³¹ Így ti is, amikor látjátok, hogy mindezek bekövetkeznek, tudjátok meg: közel van Isten országa.

³² Bizony mondom néktek: nem múlik el ez a nemzedék, míg mindez meg nem lesz. ³³ Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim nem múlnak el.

³⁴ Vigyázzatok magatokra, hogy szívetek el ne nehezedjék mámortól, részegségtől vagy a megélhetés gondjaitól, és váratlanul ne lepjen meg titeket az a nap. ³⁵ Mert mint valami csapda, úgy lep meg mindenkit, akik e föld színén laknak. ³⁶ Vigyázzatok azért mindenkor, és kérjétek, hogy kimenekülhessetek mindabból, amik bekövetkeznek, és megállhassatok az Emberfia előtt.“

³⁷ Napközben a templomban tanított, éjszakánként pedig kiment az Olajfák hegyére.
³⁸ És kora reggel az egész nép hozzáment, hogy őt hallgassa a templomban.

22

Júdás elárulja Jézust

Mt 26,1-5.14; Mk 14,1-2.10-11

¹ Közeledett már a kovásztalan kenyerek ünnepe, amelyet húsvétnak neveztek. ² A főpapok és írástudók keresték a módját, hogyan öljék meg őt, mert félték a néptől.

³ Bement a sátán Júdásba, akit Iskáriótesnek neveztek, és aki a tizenkettő közül való volt. ⁴ Elment, és megbeszélte a főpapokkal és az előjárókkal, hogyan adja őt kezükbe. ⁵ Azok megörültek, és megígérték, hogy pénzt adnak neki. ⁶ Ő megígérte, hogy jó alkalmat keres, hogy őt kezükbe adja a nép tudta nélkül.

Az utolsó vacsora

Mt 26,20-29; Mk 14,17-25

⁷ Elérkezett a kovásztalan kenyerek napja, amikor fel kellett áldozni a húsvéti bárányt. ⁸ Jézus elküldte Pétert és Jánost, és ezt mondta: „Menjetek, készítsétek el nekünk a húsvéti bárányt, hogy megehessük.”

⁹ Ezt mondták neki: „Hol akarod, hogy elkészítsük?”

¹⁰ Ő ezt mondta nekik: „Íme, amikor bementek a városba, szembejön veletek egy ember, aki egy korsó vizet visz. Kövessétek őt abba a házba, amelybe bemegy, ¹¹ és ezt mondjátok a

ház gazdájának: Ezt üzeni a Mester: Hol van a szállás, ahol megeszem tanítványaimmal a húsvéti bárányt? ¹² És ő mutat nektek egy nagy, berendezett felsőszobát, ott készítsétek el.“

¹³ Elmentek, és úgy találták, ahogy mondta nekik, és elkészítették a húsvéti bárányt.

¹⁴ Amikor eljött az idő, asztalhoz ült, és vele együtt a tizenkét apostol. ¹⁵ Ezt mondta nekik: „Vágyva vágytam, hogy megegyem a húsvéti bárányt veletek, mielőtt szenvedek. ¹⁶ Mert mondom néktek, hogy többé nem eszem abból, míg be nem teljesedik Isten országában.“

¹⁷ Azután vette a poharat, minekutána hálát adott, ezt mondta: „Vegyétek, és osszátok el magatok között, ¹⁸ mert mondom néktek, hogy nem iszom a szőlőtőkének gyümölcséből, míg el nem jön Isten országa.“

¹⁹ És vette a kenyeret, hálát adott, megszegte, nekik adta, ezt mondván: „Ez az én testem, amely értetek adatik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.“

²⁰ Hasonlóképpen vette a poharat is, miután megvacsoráztak, és ezt mondta: „E pohár az új szövetség az én véremben, amely tiérettetek kionttatik. ²¹ De íme, annak a keze, aki engem elárul, az enyémmel együtt van az asztalon. ²² És az Emberfia elmegy ugyan, amint el van rendelve, de jaj annak az embernek, aki elárulja őt.“ ²³ Erre kezdték kérdezni egymás között, hogy vajon ki lehet az közöttük, aki ezt meg fogja tenni.

*Ki a legnagyobb?**Mt 20,25-28; Mk 10,42-45*

²⁴ Versengés is támadt közöttük, hogy ki tekinthető köztük nagyobbak. ²⁵ Erre ő ezt mondta nekik: „A pogányokon uralkodnak királyaik, és akiknek hatalmuk van felettük, jótevőknek hívatják magukat. ²⁶ Közöttetek azonban ne így legyen. Hanem aki a legnagyobb közöttetek, olyan legyen, mint aki a legkisebb, és aki vezet, mint aki szolgál. ²⁷ Mert ki a nagyobb? Az, aki az asztalnál ül, vagy aki szolgál? Ugye az, aki az asztalnál ül? De én olyan vagyok közöttetek, mint aki szolgál.

²⁸ Ti vagytok azok, akik megmaradtok velem kísértéseimben, ²⁹ és én nektek adom az országot, amint az én Atyám nekem adta, ³⁰ hogy egyetek és igyatok az én asztalomnál az én országomban, és királyi széken üljete, ítéletet tartva Izrael tizenkét törzse felett.“

³¹ Ezt mondta az Úr: „Simon! Simon! Íme, a sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát, ³² de én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a te hited. Ha majd megtérsz, erősítsd atyádfiait.“

³³ Ő pedig ezt mondta: „Uram, veled kész vagyok mind börtönbe, mind halálra menni!“

³⁴ És ő ezt mondta: „Mondom neked, Péter, ma nem szólal meg addig a kakas, míg te háromszor meg nem tagadod, hogy ismeresz engem.“

³⁵ Aztán ezt mondta nekik: „Amikor elküldtelek benneteket erszény, táska és saru nélkül, volt-e valamiben hiányotok?“ Ők pedig ezt mondták: „Semmiben sem.“

³⁶ Ezt mondta nekik: „De most, akinek er-
szénye van, vegye elő, hasonlóképpen a táskát,
és akinek nincs kardja, adja el felsőruháját, és
vegyen. ³⁷ Mert mondom nektek, hogy be kell
teljesednie rajtam annak, ami meg van írva:
»És a gonoszok közé sorolták.« Mert ami rám
vonatkozik, az mind beteljesedik.”

³⁸ Azok ezt mondták: „Uram, íme, van itt két
kard.” Ő pedig ezt mondta: „Elég!”

A Gecsemáné-kertben

Mt 26,36-46; Mk 14,32-42; Jn 18,1-2

³⁹ Ezután kiment, és szokása szerint
az Olajfák hegyére ment. Követték a
tanítványai is. ⁴⁰ Amikor odaért, ezt mondta
nekik: „Imádkozzatok, hogy kísértésbe ne
esetek.” ⁴¹ Aztán eltávolodott tőlük, mintegy
kőhajításnyira, és térdre esve imádkozott:
⁴² „Atyám, ha akarod, vedd el tőlem ezt a
poharat, mégis ne az én akaratom legyen meg,
hanem a tiéd.” ⁴³ Akkor egy angyal jelent meg
a mennyből, és erősítette őt. ⁴⁴ Haláltusájában
még buzgóbban imádkozott, és verítéke olyan
volt, mint a nagy vércseppek, amelyek a földre
hullanak.

⁴⁵ Miután imádkozása után fölkel,
tanítványaihoz ment, akiket alva talált a
szomorúságtól. ⁴⁶ Ekkor így szólt hozzájuk:
„Miért alusztok? Keljetek fel és imádkozzatok,
hogy kísértésbe ne esetek.”

Jézust elfogják

Mt 26,47-56; Mk 14,43-52; Jn 18,1-11

⁴⁷ Miközben ezeket mondta, íme, sokaság közeledett, amelynek élén Júdás ment, aki egy a tizenkettő közül, és Jézushoz lépett, hogy megcsókolja. ⁴⁸ Jézus ezt mondta neki: „Júdás, csókkal árulod el az Emberfiát?”

⁴⁹ Amikor akik körülötte voltak, látták, hogy mi következik, ezt mondták neki: „Uram, vágjunk közéd karddal?” ⁵⁰ És valaki közülük máris rásújtott a főpap szolgájára, és levágta annak jobb fülét.

⁵¹ Jézus azonban megszólalt, és ezt mondta nekik: „Elég!” És megérintve annak fülét, meggyógyította.

⁵² Jézus így szólt azokhoz, akik hozzámentek, a főpapoknak, a templom előjáróinak és a véneknek: „Mint egy latorra, úgy jöttetek kardokkal és botokkal. ⁵³ Amikor mindennap veletek voltam a templomban, kezeteket nem vetettétek rám. De ez a ti órátok, és a sötétségnek hatalma.”

Jézus a főpap házában. Péter megtagadja Jézust

Mt 26,57-75; Mk 14,53-72; Jn 18,15-18.25-27

⁵⁴ Akkor elfogták őt, elvezették, és elvitték a főpap házába. Péter távolról követte.

⁵⁵ Amikor tüzet raktak az udvar közepén, és körülülték, Péter is leült velük. ⁵⁶ Meglátta őt egy szolgálólány, amint a világosságnál ült, szemügyre vette, és ezt mondta: „Ez is veled volt!”

⁵⁷ Ő pedig letagadta, és ezt mondta: „Asszony, nem ismerem őt.”

⁵⁸ Rövid idő múlva más valaki látta meg, és mondta: „Te is azok közül való vagy!” Péter pedig ezt mondta: „Ember, nem vagyok!”

⁵⁹ És úgy egy óra múlva más valaki is bizonygatta, és ezt mondta: „Bizony ez is vele volt, mert Galileából való ő is.”

⁶⁰ Péter ezt mondta: „Ember, nem tudom, mit beszélsz!” És azonnal, amikor még beszélt, megszólalt a kakas. ⁶¹ Hátrafordult az Úr, és rátekintett Péterre. És Péter visszaemlékezett az Úr szavára, amit neki mondott: „Mielőtt a kakas megszólal, háromszor megtagadsz engem.” ⁶² Aztán kiment, és keservesen sírt.

⁶³ Azok a férfiak, akik fogva tartották Jézust, csúfolták és verték, ⁶⁴ és szemét betakarva arcul csapták őt, és ezt kérdezték: „Prófétáld meg, ki az, aki megütött téged!” ⁶⁵ És sok mással is szidalmazták őt.

Jézus a nagytanács előtt

Mt 26,63-66; Mk 14,60-64

⁶⁶ Amint nappal lett, egybegyűlt a nép véneinek tanácsa, főpapok és írástudók, és gyülekezetükbe vitték őt, ⁶⁷ és ezt mondták: „Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk.”

Ő pedig ezt mondta nekik: „Ha meg is mondanám, akkor sem hiszitek el, ⁶⁸ ha pedig én kérdezek, nem feleltek. ⁶⁹ De mostantól fogva ott ül az Emberfia Isten hatalmának jobbjára felől.”

⁷⁰ Erre mind ezt mondták: „Te vagy tehát Isten Fia?” Ő pedig ezt mondta: „Ti mondjátok, hogy az vagyok!”

⁷¹ Azok ezt mondták: „Mi szükségünk van még tanúkra? Hiszen mi magunk hallottuk saját szájából!”

23

Jézus Pilátus előtt

Mt 27,1-2.11-14; Mk 15,1-5

¹ Ezután fölállt az egész testület, és elvitték őt Pilátushoz. ² Elkezdtek vádolni, és ezt mondták: „Úgy találtuk, hogy ez a népet félrevezeti, és tiltja, hogy a császárnak adót fizessünk, mert Krisztus-királynak mondja magát.”

³ Pilátus megkérdezte őt: „Te vagy-e a zsidók királya?” És ő ezt felelte: „Te mondogod!”

⁴ Pilátus pedig ezt mondta a főpapoknak és a sokaságnak: „Semmi bűnt nem találok ebben az emberben.”

⁵ De azok erősködtek, és ezt mondták: „A népet fellázítja tanításával egész Júdeában, Galileától kezdve egészen ideig.”

Jézus Heródes előtt

⁶ Pilátus ezt hallva, megkérdezte, hogy Galileából való ember-e ő. ⁷ És amikor megtudta, hogy Heródes fennhatósága alá tartozik, Heródeshez küldte, mert az is Jeruzsálemben volt azokban a napokban.

⁸ Heródes pedig látva Jézust, igen megörült, mert régóta kívánta őt látni, mert sokat hallott felőle, és remélte, hogy valami csodát lát, amelyet ő tesz. ⁹ Sok beszéddel kérdeztette, de ő semmit sem felelt neki. ¹⁰ Ott álltak a főpapok és az írástudók, és hevesen vádolták őt.

¹¹ Heródes pedig katonáival együtt megvetően bánt vele, és kicsúfolta, miután fényes ruhába öltöztette, és visszaküldte Pilátushoz. ¹² Azon a napon Heródes és Pilátus barátok lettek, azelőtt ugyanis ellenségeskedésben voltak egymással.

Jézus és Barabbás

Mt 27,15-26; Mk 15,6-15

¹³ Ekkor Pilátus a főpapokat, a főembereket és a népet összehívta, ¹⁴ és ezt mondta nekik: „Idehoztátok nekem ezt az embert, mint aki a népet félrevezeti, és íme, én tielőttetek kihallgattam, és semmi olyan bűnt nem találtam ebben az emberben, amivel őt vádoljátok. ¹⁵ De még Heródes sem, mert ő is visszaküldte hozzám, és íme, semmi halálos vétséget nem cselekedett. ¹⁶ Megfenyítem tehát, és elbocsátom.”

¹⁷ Ünnepenként egy foglyot kellett elbocsátania. ¹⁸ Akkor felkiáltott az egész sokaság: „Ezt öld meg, és bocsásd el nekünk Barabást!” ¹⁹ Ezt a városban kitört lázadásért és gyilkosságért vettették tömlöcbe.

²⁰ Pilátus ismét szólt hozzájuk, mert szabadon akarta bocsátani Jézust. ²¹ De azok egyre kiáltoztak: „Feszítsd meg! Feszítsd meg őt!”

²² Ő pedig harmadszor is szólt hozzájuk: „De hát mi rosszat tett ez? Semmi halálra való bűnt nem találtam benne. Megfenyítem és elbocsátom.”

²³ Azok pedig hangos szóval sürgették, és követelték, hogy feszítsék meg, és az ő szavuk győzött. ²⁴ És Pilátus úgy döntött, hogy legyen meg, amit kértek. ²⁵ Elbocsátotta

tehát nekik azt, aki lázadásért és gyilkosságért volt tömlöcbe vetve, és akit kértek, Jézust, kiszolgáltatta akaratauknak.

Jézus útja a Golgotára

Mt 27,32; Mk 15,21

²⁶ Amikor elvezették őt, megragadtak egy bizonyos cirénei Simont, aki a mezőről jött, és arra tették a keresztfát, hogy vigye Jézus után.

²⁷ A népnek és asszonyoknak nagy sokasága követte, akik gyászolták és siratták őt. ²⁸ Jézus hozzájuk fordulva ezt mondta: „Jeruzsálem leányai, ne miattam sírjatok, hanem magatokat sirassátok és a ti gyermekeiteket. ²⁹ Mert íme, jönnek napok, amelyeken ezt mondják: Boldogok a meddőök, és az anyaméhek, amelyek nem szültek, és az emléők, amelyek nem szoptattak!

³⁰ Akkor

»kezdik mondani a hegyeknek: Essetek ránk,

és a halmoknak: Borítsatok el minket!«

³¹ Mert ha a zöldellő fával ezt teszik, mi lesz a szárazzal?“

Jézus a keresztfán

Mt 27,33-44; Mk 15,22-32; Jn 19,16-24

³² Két gonosztevőt is vittek övele, hogy kivégezzék azokat is. ³³ Amikor elértek arra a helyre, amelyet Koponya-helynek hívtak, ott megfeszítették őt és a gonosztevőket, egyiket jobb kéz felől, a másikat bal kéz felől. ³⁴ Jézus ezt mondta: „Atyám! Bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.“ Azután sorsot vetettek, hogy megosztózzanak ruháin.

³⁵ A nép ott állt, és nézte. Azokkal együtt a főemberek is csúfolták őt, ezt mondták: „Másokat megtartott, tartsa meg magát, ha ő a Krisztus, Istennek választottja!”

³⁶ Csúfolták őt a katonák is, odamentek hozzá, és ecettel kínálták, ³⁷ és ezt mondták neki: „Ha te vagy a zsidók királya, szabadítsd meg magad!”

³⁸ Felirat is volt fölötte, görög, római és zsidó betűkkel írva: Ez a zsidók királya.

³⁹ A megfeszített gonosztevők közül pedig az egyik szidalmazta őt: „Ha te vagy a Krisztus, szabadítsd meg magadat és minket is!”

⁴⁰ De a másik megdorgálta, és ezt mondta neki: „Nem féled az Istent? Hiszen te is ugyanazon ítélet alatt vagy! ⁴¹ Mi ugyan méltán, mert a mi cselekedeteink méltó büntetését kapjuk, ő pedig semmi rosszat nem cselekedetett!”

⁴² Jézusnak ezt mondta: „Uram, emlékezz meg rólam, amikor eljössz a te országodba!”

⁴³ Jézus ezt mondta neki: „Bizony mondom néked, ma velem leszel a paradicsomban.”

Jézus halála

Mt 27,45-56; Mk 15,33-41; Jn 19,28-30

⁴⁴ Mintegy hat óra volt, és sötétség lett az egész tartományban egészen kilenc óráig. ⁴⁵ A nap elhomályosodott és a templom kárpitja középen kettéhasadt. ⁴⁶ Jézus hangos szóval így kiáltott: „Atyám, a te kezembe teszem le az én lelkemet.” És ezt mondva meghalt.

⁴⁷ Amikor a százados látta, mi történt, dic-sőítette Istent, és ezt mondta: „Bizony ez az ember igaz volt.” ⁴⁸ És az egész sokaság, amely

azért ment oda, hogy lássa mindezeket, amikor látta, mi történt, mellét verve ment haza. ⁴⁹ Az ő ismerősei mind és az asszonyok, akik Galileából követték őt, távolabb álltak, és nézték ezt.

Jézus temetése

Mt 27,57-61; Mk 15,42-47; Jn 19,38-42

⁵⁰ Íme, egy ember, akit Józsefnek hívtak, a tanács tagja, jó és igaz férfi, ⁵¹ aki nem volt részes tanácsukban és cselekedeteikben, aki Arimátiából, a júdeaiak városából való volt, és aki maga is várta Isten országát, ⁵² Pilátushoz ment, és elkérte Jézus testét. ⁵³ Aztán levette, gyolcsba göngyölte, és egy sziklába vágott sírba helyezte, amelyben még senki sem feküdt. ⁵⁴ És az a nap péntek volt, és szombat virradt rá.

⁵⁵ Az őt követő asszonyok is, akik Galileából jöttek vele, megnézték a sírt, és hogy hogyan helyezték el testét. ⁵⁶ Aztán visszatértek, illatszereket és keneteket készítettek. ⁵⁷ Szombaton azonban pihentek a parancsolat szerint.

24

Jézus feltámadása

Mt 28,1-10; Mk 16,1-8; Jn 20,1-10

¹ A hét első napján kora reggel elmentek a sírhoz, és magukkal vitték az elkészített keneteket. ² A követ a sírról elhengerítve találták, ³ és amikor bementek, nem találták az Úr Jézus testét. ⁴ Történt, hogy amikor ők ezen megdöbbsenek, íme, két férfi állt melljük fényes öltözetben. ⁵ Ők pedig megrémülve arcukat a földre hajtották, azok ezt mondták nekik:

„Miért keresitek a holtak között az élő? ⁶ Nincs itt, hanem feltámadott. Emlékezzetek rá, hogyan beszélt nektek, amikor még Galileában volt: ⁷ Az Emberfiának bűnös emberek kezébe kell adatnia, és megfeszítettetnie, és a harmadik napon feltámadnia.“ ⁸ Ekkor visszaemlékeztek az ő szavaira, ⁹ és visszatérve a sírtól, elmondták mindezt a tizenegynek és a többieknek. ¹⁰ Velük volt a magdalai Mária, Johanna és a Jakab anyja Mária és más asszonyok is, akik mindezt elmondták az apostoloknak. ¹¹ De az ő szavukat csak üres beszédnek tartották, és nem hittek nekik. ¹² Péter azonban felkelt, elfutott a sírhoz, és behajolva látta, hogy csak a lepedők vannak ott. Erre elment, és magában csodálkozott a történeten.

Az emmausi tanítványok

¹³ Tanítványai közül ketten ugyanazon a napon egy faluba mentek, amely Jeruzsálemtől hatvan futamnyira volt, amelynek neve: Emmaus. ¹⁴ Maguk között arról beszélgettek, amik történtek. ¹⁵ És történt, hogy amint beszélgettek, és egymástól kérdezősködtek, maga Jézus hozzájuk szegődött, és velük együtt ment az úton. ¹⁶ De látásukat mintha valami akadályozta volna, nem ismerték fel őt.

¹⁷ Ő pedig ezt mondta nekik: „Miről beszélgettek egymással útközben?”

Erre szomorúan megálltak. ¹⁸ Megszólalt az egyik, akinek neve Kleopás, és ezt mondta neki: „Csak te vagy egyedül jövevény Jeruzsálemben, aki nem tudja, hogy mi történt ott ezekben a napokban?”

19 Ő így szólt: „Mi történt?”

Azok ezt mondták neki: „Az, ami a názáreti Jézussal történt, aki próféta volt, cselekedetben és beszédben hatalmas Isten, és az egész nép előtt, ²⁰ és mi módon adták őt a főpapok és főembereink halálos ítéletre, és megfeszítették őt. ²¹ Pedig mi azt reméltük, hogy ő az, aki meg fogja váltani Izraelt. De mindezek már három napja történtek. ²² Ezenfelül néhány közülünk való asszony is megrémített minket, akik kora reggel a sírnál voltak, ²³ és amikor nem találták ott a testét, hazajöttek, és azt mondták, hogy angyalok jelenését látták, akik azt mondták, hogy ő él. ²⁴ El is mentek néhányan, akik velünk voltak, a sírhoz, és úgy találták, ahogy az asszonyok mondták. Őt azonban nem látták.”

²⁵ Akkor ő így szólt hozzájuk: „Ő, balgatók és rest szívűek arra, hogy elhiggyétek, amiket a próféták szóltak! ²⁶ Hát nem ezeket kellett szenvednie a Krisztusnak, és így megdicsőülnie?” ²⁷ És Mózesről meg valamennyi prófétáról kezdve elmagyarázta nekik mindazt, ami az Írásokban felőle megíratottak.

²⁸ Így értek el ahhoz a faluhoz, amelybe igyekeztek. Ő azonban úgy tett, mintha továbbmenne. ²⁹ De azok unszolták, és kérték: „Maradj velünk, mert immár beesteledik, és a nap is lehanyatlott már.” Bement tehát, hogy velük maradjon.

³⁰ És történt, amikor leült velük, vette a kenyeret, megáldotta és megszegte, és nekik adta. ³¹ Erre megnyílt a szemük, és felismerték

őt, de ő eltűnt előlük. ³² Ekkor ezt mondták egymásnak: „Nem melegedett-e fel szívünk, amikor beszélt hozzánk az úton, és magyarázta nekünk az Írásokat?”

³³ Még abban az órában útra keltek, és visszatértek Jeruzsálembe, és egybegyűlve találták a tizenegyet és azokat, akik velük voltak. ³⁴ Akik ezt mondták: „Valóban feltámadott az Úr, és megjelent Simonnak.” ³⁵ Erre ők is elbeszélték, mi történt az úton, és hogyan ismerték őt fel a kenyér megszegéséről.

Jézus megjelenik a tanítványoknak

Jn 20,19-23

³⁶ Miközben erről beszélgettek, Jézus maga megállt közöttük, és ezt mondta nekik: „Békesség néktek!”

³⁷ Rémületükben és félelmükben azt hitték, hogy valami szellemet látnak. ³⁸ Ezt mondta nekik: „Miért rémültetek meg, és miért támad kétség szívetekben?” ³⁹ Nézzétek meg kezemet és lábamat, hogy valóban én vagyok. Tapintsatok meg, és lássatok, mert a szellemnek nincs húsa, csontja, s amint látjátok, nekem van!”

⁴⁰ Ezeket mondva megmutatta nekik kezét és lábát. ⁴¹ Amikor pedig még mindig nem hittek örömeükben, és csodálkoztak, ezt mondta nekik: „Van-e valami ennivalótok?” ⁴² Ők pedig adtak neki egy darab sült halat. ⁴³ Elvette, és előttük megetté.

⁴⁴ Ezután ezt mondta nekik: „Ezek azok a beszédek, amelyeket szoltam néktek, amíg veletek voltam: Be kell teljesedni mindannak,

amik megíratk az énfelölém Mózes törvényében, a prófétáknál és a zsolttárokban.”

⁴⁵ Akkor megnyitotta értelmüket, hogy megértsék az Írásokat. ⁴⁶ És ezt mondta nekik: „Így van megírva, így kellett szenvedni a Krisztusnak, és feltámadni a halálból harmadnapon. ⁴⁷ És hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden népnek, Jeruzsálemtől elkezdve. ⁴⁸ Ti vagytok ennek tanúi. ⁴⁹ És íme, én elküldöm nektek, akit Atyám ígért, ti pedig maradjatok Jeruzsálem városában, míg fel nem ruháztattok mennyei erővel.”

Jézus mennybemenetele

⁵⁰ Ezután kivezette őket Betániáig, és felemelte kezét, és megáldotta őket. ⁵¹ És történt, hogy miközben áldotta őket, elszakadt tőlük, és felvitetett a mennybe. ⁵² Ők pedig imádták őt, és visszatértek nagy örömmel Jeruzsálembe. ⁵³ És mindenkor a templomban voltak, dicsérve és áldva Istent. Ámen.

Biblica® Nyitott Újszövetség: élet, igazság és világosság

Hungarian: Biblica® Nyitott Újszövetség: élet, igazság és világosság (New Testament) of Hungary

copyright © 2021 Biblica, Inc.

Language: Magyar

Contributor: Biblica, Inc.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible."

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Nyitott Újszövetség: élet, igazság és világosság™

Copyright © 2003 by Biblica, Inc.

Biblica® Open Hungarian New Testament: Life, Truth and Light™

Copyright © 2003 by Biblica, Inc.

A "Biblica" egy, az USA Szabadalmi és Védjegy Hivatala által bejegyzett névjegy a Biblica, Inc. tulajdona. Felhasználása engedéllyel történt.

"Biblica" is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact-us>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2021-11-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 29 Jan 2022
e6e1ced0-ac02-54fc-9458-ebc4c89f72c7